Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 612
Marți 8 martie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Și la gospodăria agricolă de stat Călărași, regiunea București, însămînțările de primăvară din epoca I sînt în toi. In fotografie: tractoristul Bulea Neofil, lucrînd la însămînțatul mazărei.

Foto: C. DUMITRU

Colectivizarea agriculturii în raionul Călărași

Gospodăriile colective din raionul Călărași au obținut în ultimii ani importante succese în folosirea mai bună a pămîntului și dezvoltarea multilaterală a producției.

La Dragoș Vodă, Crucea, Călărașii Vechi, Roseț și în alte comune și sate, valoarea zilei-muncă în gospodăriile colective a ajuns anul trecut, la peste 35 de lei. Mulți colectiviști și-au construit case noi, și-au cumpărat aparate de radio, televizoare, biciclete, motociclete și altele.

Succesele gospodăriilor colective au avut un larg ecou în rîndul țăranilor întovărășiți din raion. Acestea, ca și vizitele făcute în gospodăriile colective, munca politică desfășurată consecvent, au contribuit la convingerea lor de a păși cu încredere în gospodăria colectivă.

Acum, agricultura raionului Călărași este colectivizată. In cele 42 de gospodării colective lucrează peste 23.000 familii, avînd o suprafață de teren de aproximativ 80.000 ha.

(Agerpres)

Au început însămînțările

Folosind timpul prielnic din ultima vreme membrii G.AC. „Drumul lui Lenin" din satul Mîrleanu, raionul Adam-Clisi regiunea Constanța, au început însămînțările de primăvară.

Pînă de curînd harnicii colectiviști au însămînțat întreaga suprafață planificată cu orz și ovăz. Paralel cu însămînțatul culturilor de primăvară ei au grăpat 725 ha cu grîu și secară și au discuit alte 100 de ha.

ION GH. GHIȚA
corespondent

Buletinul muncilor agricole

In ultimele două săptămîni, vremea a fost umedă și călduroasă. In cea mai mare parte a regiunilor a început executarea arăturilor pentru însămînțări, realizîndu-se în total 104.724 ha. In regiunile Constanța, Galați, București, Ploești și îndeosebi în cele din vestul țării, este necesar să se folosească zilele bune de lucru pentru declanșarea din timp a acestei acțiuni cu atît mai mult cu cît din toamnă au mai rămas importante suprafețe de teren nearate.

Pînă la 4 martie s-au efectuat lucrări de întreținere a arăturilor de toamnă pe o suprafață de 90.230 de ha. In același timp, s-au făcut lucrări de întreținerea culturilor de toamnă pe 158.178 de ha. Organele agricole au datoria să analizeze procentele obținute și să mobilizeze forțele de lucru pentru executarea în timp util a lucrărilor de întreținere a arăturilor și culturilor de toamnă, folosindu-se mai activ la aceste lucrări și atelajele.

In ultimele două săptămîni, s-au mai transportat pe ogoare aproape 2 milioane tone îngrășăminte naturale, realizări mai bune fiind obținute în această privință în regiunile Constanța, Galați, Pitești și Bacău.

Organele agricole au datoria să acorde o deosebită atenție aplicării îngrășămintelor chimice la culturile care au ieșit mai slab din iarnă.

In cea mai mare parte a regiunilor condiționarea semințelor de cereale-păioase se apropie de sfîrșit. In regiunile Iași, Craiova, Cluj, Hunedoara și Suceava, această acțiune trebuie să fie însă grăbită. In același timp, este necesar să se urgenteze schimbul semințelor cu soiuri valoroase, în toate regiunile.

Pînă la data de mai sus, s-au însămînțat cu diferite culturi de primăvară 61.781 de ha dintre care în gospodăriile de stat 10.918 ha., în gospodării colective 46.944 de ha, iar la întovărășirile agricole 1.774 de ha. Cele mai mari suprafețe au fost însămînțate cu orz, orzoaică, mazăre, floarea-soarelui și legume. In regiunea Constanța s-au însămînțat deja 45.994 de ha, în regiunea București 9.394, în regiunea Craiova 2.456 de ha etc.

In ce privește lucrările în sectorul legumicol trebuie arătat că în cea mai mare parte a regiunilor, însămînțările de culturi forțate în răsadnițe continuă să se desfășoare necorespunzător. O atenție deosebită este necesar să se acorde construirii de răsadnițe, îndeosebi în regiunile Cluj, Autonomă Maghiară, Hunedoara, Suceava și Iași.

Pregătirea parcului de tractoare și mașini agricole poate fi socotită de-acum terminată atît la S.M.T.-uri cît și în gospodării de stat, — cea mai mare parte a brigăzilor fiind scoase în teren.

Urmînd exemplul colectiviștilor

Pînă în prezent, la G.A.C. „7 Noiembrie" din Păcurești, raionul Teleajen au fost reparate în întregime uneltele agricole necesare muncilor de primăvară. De asemenea au fost transportate 210 tone gunoi de grajd, au fost curățați și stropiți 1.200 pomi fructiferi și confecționați 5.000 de araci pentru vie. In același timp, a fost pregătită suprafața de 2 ha teren care va fi folosită pentru grădina de zarzavat, iar echipa de cîmp a continuat executarea arăturilor.

Pentru a-și asigura semințe de calitate colectiviștii au înființat 3 centre de germinație, unde este încercată puterea de încolțire a semințelor.

Exemplul colectiviștilor a fost urmat și de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună, care au executat în întregime reparatul uneltelor agricole, au curățat și stropit 2.700 pomi fructiferi și au săpat 500 gropi pentru a planta pruni, meri, nuci, peri și alți pomi fructiferi.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Cu toate forțele

Timpul călduros din ultimele zile, a permis colectiviștilor din raionul Medgidia să pornească cu toate forțele la executarea lucrărilor de primăvară. La îndemnul organizațiilor de partid, colectiviștii au însămînțat pînă în seara zilei de 25 februarie 422 ha cu orz, 1.144 ha cu ovăz (din 2.854 ha planificate), 120 ha cu mazăre, 123 ha cu floarea soarelui și 255 ha cu borceag. Printre gospodăriile agricole colective din raion situate în fruntea acestei acțiuni se numără cele din Cuza Vodă, Valu Traian, Valea Seacă, „N. Bălcescu" și altele.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Cu brigada I-a la lucru

Pe comunistul Nelu Tudose, șef de brigadă la S.M.T. Țăndărei, regiunea Constanța, l-am cunoscut cu cîțiva ani în urmă. Era șeful de brigadă fruntaș, din S.M.T-ul fruntaș pe țară. De atunci brigada lui Nelu Tudose nu și-a dezmințit faima de cea mai bună brigadă. In fiecare campanie și în fiecare an, brigada condusă de el se numără printre fruntașele stațiunii.

De curînd am vizitat din nou S.M.T.-ul Țăndărei. Am aflat că și în anul trecut, fruntași pe stațiune s-au situat iarăși vrednicii mecanizatori de sub conducerea lui Nelu Tudose. In 1959, brigada I a realizat aproape două planuri anuale, economisind peste 85.000 lei. „Cei 8 tractoriști din brigada I-a au contribuit în cea mai mare măsură la depășirea planului global pe stațiune cu aproape 5.000 de hantri, la economisirea a aproape unui milion de lei și la reducerea prețului de cost planificat cu 17,54 lei per hantru", spunea de curînd directorul stațiunii, tov. Grigore Cursaru. „Dacă vreți să-i vedeți, îi găsiți la gospodăria colectivă din comună, unde au și început lucrările".

Impreună cu inginerul șef al unității, tov. ing. Victor Modoran, am vizitat brigada la sediul ei, în gospodăria colectivă. Tractoriștii nu lucrau, deoarece din înălțimi se cernea o bură de ploaie ce ținea din ajun. „Băieții" lui Nelu Tudose își pregăteau mașinile.

Profitînd de faptul că nu se putea lucra în cîmp, am stat mai mult de vorbă cu șeful brigăzii. El răsfoia un dosar alcătuit din mai multe fișe cuprinzînd indicii de plan ai brigăzii pe anul în curs. Din cercetarea dosarului am aflat că în campania de primăvară brigada are de realizat un volum de lucrări de 1.883 hantri. „Brigada noastră, spunea Nelu Tudose, a primit un plan de autofinanțare cuprinzînd consumul de carburanți în kg și valoric, piesele de schimb repartizate pe grade de reparație și sume de bani, toate acestea însumînd 29.223 lei. Cu acești bani trebuie să ne gospodărim astfel încît, la sfîrșitul campaniei de primăvară, să realizăm hantrajul planificat — de altfel noi sîntem hotărîți să-l depășim — să predăm uleiul ars planificat, să ne respectăm angajamentul cu privire la economisirea celor 4.707 lei".

După o cercetare mai amănunțită m-am încredințat că brigada I-a se va achita cu cinste de sarcinile sporite ce-i stau în față. Tractoarele și mașinile sînt bine reparate, dispoziția de lucru primită de brigadă de la conducerea stațiunii prevede lucrările contractate cu gospodăria colectivă a se executa mecanizat, lucrări care acoperă în întregime sarcina de plan a brigăzii. Dispoziția de lucru prevede, de asemenea, sarcinile de plan repartizate pe tractoare și pe fel de lucrări, în hectare și hantri.

Brigada va trebui să asigure prin lucrările ce le va executa pe ogoarele colectiviștilor obținerea a cel puțin 1.550 kg grîu la ha, 1.200 kg floarea-soarelui, 2.300 kg porumb boabe în medie la ha. Pentru realizarea acestor sarcini, brigada a și executat unele lucrări ca, de pildă, grăpatul ogoarelor și a semănăturilor de toamnă, a început semănatul culturilor din epoca I la mazăre și ovăz pe 60 de hectare. Sînt primele realizări, rodul muncii de cîteva zile al mecanizatorilor brigăzii I-a. Acestora le vor urma în curînd altele mai mari. Tractoriștii așteaptă numai timpul prielnic pentru a porni cu toate forțele la lucru.

I. LEȘEANU

Colectiviștii din Lehliu-Sat, regiunea București, extind în acest an cultura legumelor. In fotografie, tov. Moga Gh., președintele gospodăriei colective cu brigadierul legumicol al gospodăriei colective, cercetînd cum se dezvoltă răsadurile.

Foto: C. DUMITRU

8 Martie — Ziua internațională a femeii

Se împlinesc astăzi 50 de ani de cînd la Conferința Internațională a Femeilor, care a avut loc la Copenhaga ziua de 8 martie a fost proclamată ca Zi Internațională a Femeilor. De atunci și pînă acum, în această jumătate de veac, mișcarea mondială a femeilor a crescut, devenind astfel o uriașă forță. Ziua de 8 Martie a intrat în istorie ca o zi de luptă a femeilor pentru viitorul fericit al căminelor lor, al copiilor lor, al tuturor celor ce le sînt dragi.

Anul acesta, ziua de 8 Martie, constituie pentru femeile din întreaga lume un prilej de a manifesta cu forțe sporite pentru apărarea păcii, pentru încetarea imediată a experiențelor cu arma nucleară, pentru dezarmare totală, pentru un viitor mai luminos, mai fericit al întregii omeniri. Sînt numeroase acțiunile prin care femeile de pretutindeni au arătat atașamentul lor față de ideile păcii și prieteniei între popoare.

Lupta pentru pace a femeilor din țările capitaliste este strîns legată de lupta pentru o viață mai bună, pentru cucerirea de drepturi și libertăți democratice.

In vreme ce în Uniunea Sovietică și țările care construiesc socialismul, femeile se bucură de drepturi egale cu cele ale bărbaților, în țările capitaliste, drepturile femeilor sînt nesocotite. Foametea și mizeria, șomajul și analfabetismul sînt — în aceste țări — o povară grea și permanentă pentru oamenii muncii și mai cu seamă pentru femei. De aceea tot mai multe femei din lumea capitalistă ajung astăzi la concluzia că numai acolo unde poporul a devenit stăpîn pe destinul său, numai acolo unde a fost desființată exploatarea omului de către om, adică în Uniunea Sovietică și țările care construiesc socialismul, femeile se bucură, la fel ca și bărbații, de drepturi depline, sînt stimate și munca lor e prețuită.

In patria noastră, ziua de 8 Martie este sărbătorită de toate femeile în condițiile luptei entuziaste pe care o desfășoară întregul popor pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor izvorîte din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. In regimul democrat popular, femeii îi sînt asigurate drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice și culturale. Femeile au dreptul de a alege și de a fi alese în sfaturile populare și în Marea Adunare Națională. Acest lucru este oglindit în faptul că 71 de femei sînt deputate în Marea Adunare Națională, iar peste 34.000 sînt deputate în organele locale ale puterii de stat. Sute de mii de femei lucrează în fabricile și uzinele țării, primind, la muncă egală cu bărbații, salariu egal.

Avem astăzi în patria noastră aproape 60.000 de învățătoare și profesoare, aproape 2.000 de femei profesori universitari, conferențiari, lectori și asistenți. 65 de femei au fost distinse cu Premiul de Stat, 68 artiste au primit titlul de Artist al Poporului și Artist Emerit.

S-a schimbat din temelii și viața țărăncii muncitoare. Tot mai multe țărănci muncitoare se dovedesc luptătoare active pentru întărirea rînduielilor socialiste în viața satului. Din rîndurile lor s-au ridicat harnice și pricepute președinte de gospodării colective și de întovărășiri, brigadiere și socotitoare fruntașe, care, alături de bărbați, muncesc cu dragoste și entuziasm pentru întărirea sectorului socialist al agriculturii. De asemenea, numeroase sînt țărăncile muncitoare care conduc cu multă pricepere cooperativele de consum de la sate.

Statul nostru democrat-popular, întregul popor, acordă o înaltă prețuire muncii depuse de femei în diferite domenii de activitate. Astfel, peste 9.000 de femei sînt distinse cu ordine și medalii, iar președinta de gospodărie colectivă Maria Zidaru și muncitoarea Ana Boghină sînt distinse cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Au trecut vremurile cînd femeile nășteau pe unde se nimerea și cînd mortalitatea făcea ravagii în rîndurile lor și ale copiilor. In prezent funcționează în țara noastră 320 de creșe, 6.837 grădinițe, 1.732 case de nașteri și numeroase maternități, precum și 252 staționare pentru copii. Cinstind femeia mamă, statul nostru a conferit titlul și ordinul „Mamă Eroină", „Gloria Maternă" și „Medalia Maternității" la peste 61.000 mame.

In anii care au trecut de la eliberarea țării, poporul nostru, condus de partid, a înscris mari victorii pe drumul construirii socialismului, pentru făurirea unei vieți fericite. Pentru îmbogățirea bilanțului de victorii obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, femeile din agricultură sînt chemate ca, alături de toți oamenii muncii, să lupte activ și cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. Țărăncile muncitoare sînt chemate să participe în măsură tot mai mare la înflorirea satelor, la crearea de noi gospodării colective, sînt chemate să contribuie la efectuarea muncilor agricole în cît mai bune condițiuni, la un nivel agrotehnic superior, în vederea obținerii de recolte sporite la hectar.

Cu ocazia Zilei de 8 Martie, urăm femeilor din satele patriei noastre noi succese în lupta pentru construirea socialismului, pentru triumful cauzei păcii.

BRIGADIERA

Ea știe să-mpletească, cu mîinile comori,
E asemenea albinei mergînd din floare-n floare
Și satul o iubește și-o vede de cu zori
Invesmîntînd cîmpia cu holde roditoare.

Ea știe să iubească drapelu-mpurpurat,
Din faldul lui s-adune puteri de primăvară
Și vorbele-i domoale, în inimi ne-ncetat,
Desțelenesc amurguri și cîntece presară.

Ea știe să asculte vioara ce sub vînt
Inalță dintre spice cîntările-i încete,
Și horei totdeauna să-i dăruie avînt,
Cu cerul din privire, cu aurul din plete.

Ea știe să vegheze în nopțile tîrzii,
Plecată peste leagăn o află adesea zorii
Iar cîntecu-i de muncă, pe-ntinsele cîmpii
E soarele ce-alungă furtunile și norii.

NICOLAE NASTA

SMARANDA

Am cunoscut-o cu doi ani în urmă, la consfătuirea pe țară a muncitorilor și tehnicienilor zootehniști de la Orașul Stalin. Subțirică, energică, îmbrăcată în taior negru și bluză de mătase albă, Smaranda Vasile a luat loc la masa prezidiului. Cînd i-a venit rîndul, a vorbit fără sfială, sigură de ceea ce spune.

— La noi în Bărăgan, tovarăși, era o vorbă veche: „Apă, paie și bătaie". Așa se creșteau vacile înainte. Acuma însă nu mai merge. Animalul îți cere hrană bună. Și-ți cere și îngrijire. Dacă-i dai toate astea cum scrie la carte, îți dă și el la fel. Noi, de ne-am fi luat după vechiul proverb din Bărăgan, n-am fi ajuns să dobîndim cantitățile de lapte pe care le dau vacile noastre.

In pauză am alergat într-un suflet să-i cer amănunte despre felul în care lucrează. Smaranda era înconjurată de un grup numeros de reporteri. Cei mai insistenți erau cei de la radio, care o rugau să le spună cîteva cuvinte pentru înregistrarea pe bandă de magnetofon. Smaranda Vasile însă o ținea una și bună:

— Tovarăși, nu vă supărați, dar nu vă spun nimic. Nu vreau să mă laud singură. Veniți la gospodărie, și o să vedeți cu ochii...

...Nu e mult de cînd m-am oprit la gospodăria colectivă din Poiana. Pe „Smărăndița", cum îi spun oamenii din sat, am găsit-o repede. Era dimineață și, cum e și firesc, la acea oră se afla la grajduri. Dar, spre mirarea mea, n-am mai recunoscut-o. Smărăndița purta acum un halat alb ca laptele, iar pe cap o bonetă tot așa de albă. O privire aruncată repede în jur, îți spunea însă limpede că ținuta ei e în tonul interiorului. Grajdul curat, așternuturi de paie calde și proaspete, răspîndind un iz plăcut de sulfină, vacile țesălate și bine îngrijite. Curată farmacie...

— S-au învățat și ele cu igiena și îngrijirea rațională, așa cum străbunicele lor erau învățate cu „apă, paie și bătaie", îmi spune zîmbind Smărăndița.

Discuția trece de la una la alta, de la problemele de producție la viața de familie, apoi din nou la gospodărie.

Smaranda Vasile e fiică a Bărăganului, născută și crescută aici, în Poiana. Cine era ea în urmă cu 15 ani? O femeie necăjită, apăsată de griji și nevoi. Știa atunci Smaranda Vasile altceva, decît să învîrtească mămăliga cît ceaunul, ca să astupe gurile flămînde ale plozilor? Știa Smaranda ce-i lumea, ce-i studiul, ce înseamnă munca liberă și entuziastă? Nu! Nu știa!

Fiică de oameni sărmani a avut o copilărie lipsită de bucurii. Părinții au măritat-o de tînără. Dar nici viața de familie nu i-a dat un trai mai bun. In 1950, cînd în Poiana au început frămîntările pentru înființarea gospodăriei colective, Smaranda Vasile și soțul ei au fost printre primii înscriși. De atunci au luptat împreună, zi de zi, pentru dezvoltarea și întărirea gospodăriei. Comunista Smaranda Vasile nu s-a dat înlături de la nici o muncă. Niciodată n-a spus că „în cutare loc" e mai greu. Unde era nevoie, acolo muncea. Intîi a lucrat ca șefă de echipă în brigada legumicolă. Trei ani în șir echipa ei a scos cele mai bune recolte de legume pe gospodărie. Apoi, în 1953, colectiviștii au repartizat-o la îngrijirea vacilor, unde treburile nu mergeau tocmai bine. Smaranda Vasile și-a făcut și aici din plin datoria. An de an gospodăria s-a dezvoltat, numărul vitelor a crescut, Smaranda a fost trimisă la școală la Iași. Și azi e brigadier zootehnic al gospodăriei, conducînd și îndrumînd cu pricepere sectorul zootehnic bine dezvoltat al colectivei din Poiana: 53 de vaci cu lapte, (am aflat și producția medie de anul trecut: aproape 2000 de litri pe cap de vacă furajată), 1.200 de păsări, aproape 1.000 de oi, 31 de scroafe de prăsilă, sute de porci, 66 de stupi etc).

Smaranda Vasile, femeia oropsită de ieri, care nu știa decît să învîrtească mămăliga în ceaun, este astăzi nu numai un om de nădejde al satului, al gospodăriei colective, ci și un om de nădejde al țării: e deputată în Marea Adunare Națională.

Smaranda Vasile face cinste colectiviștilor din Poiana și oamenilor noi ai Bărăganului.

STELA NEAGU

La I.C.Z. din București tinerii cercetători alături de cei mai vîrstnici muncesc cu perseverență spre a elabora noi metode avansate care să vină în sprijinul producției. In fotografie: inginera R. Petrovschi lîngă aparatul de agitat executînd determinarea acizilor din nutrețul murat.

Foto: AGERPRES

In Trustul Gostat București

Analiza activității pe 1959 arată că planul de producție pe 1960 poate fi depășit

Prof. univ. ing. STOIAN PETRESCU
secretar general al Departamentului Gostat

In comparație cu anii anteriori, în 1959 gospodăriile agricole de stat și-au organizat mai rațional activitatea, și-au dezvoltat mai multilateral producția, au utilizat mai din plin baza tehnico-materială cu care sînt înzestrate, au extins chimizarea, irigațiile și folosirea materialului biologic selecționat. Toate acestea au făcut ca G.A.S.-urile să încheie anul agricol 1959 cu succese de seamă.

Față de 1958, gospodăriile agricole de stat au livrat anul trecut fondului central cu 160.000 de tone mai mult grîu și secară, cu 36 la sută mai mult lapte de vacă, cu 19 la sută mai multă lînă, cu 27 la sută mai multă carne. In expunerea făcută la plenara C. C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniază că **„G.A.S.-urile au depășit sarcinile planificate la livrările către stat de grîu, porumb și alte produse agricole, obținînd și scăderea prețului lor de cost. Acesta este un rezultat îmbucurător al strădUințelor depuse de muncitorii, agronomii, zootehnicienii din G.A.S.-uri sub conducerea organizațiilor de partid".**

Succese însemnate pe calea îndeplinirii sarcinilor trasate de partid au fost obținute și de către unitățile ce aparțin Trustului regional Gostat București. Consfătuirea organizată nu de mult de Comitetul regional de partid a subliniat aceste succese.

Trustul a acordat o deosebită atenție sporirii patrimoniului funciar al gospodăriilor. Prin preluări de terenuri și desțeleniri în lunca inundabilă a Dunării, suprafața arabilă a gospodăriilor a crescut mai mult decît se prevăzuse inițial. Prin acțiunea de comasare începută în vara anului trecut, numărul de trupuri și parcele a fost redus de la 8.105, cîte erau la 15 iulie 1959, la 440 de trupuri. Sporirea fertilității solului prin aplicarea de îngrășăminte chimice și organice a stat în centrul atenției unităților. Față de 1958 s-au folosit cantități de îngrășăminte mult mai mari, pe suprafețe mult mai întinse.

Cu toate acestea trebuie subliniat că n-au fost epuizate nici pe departe posibilitățile reale de fertilizare pe care le-au avut gospodăriile de stat din regiune. Astfel, calculul arată că, dacă s-ar fi folosit cu chibzuială resursele proprii de îngrășăminte naturale și, în parte, cele accidentale, suprafața fertilizată cu îngrășăminte naturale ar fi fost de cel puțin două ori mai mare. In afară de comasări și fertilizări, la sporirea randamentului la hectar au contribuit irigațiile extinse în 1959 pe aproape 9000 de ha.

Toate acestea au făcut cu putință ca gospodăriile agricole de stat din regiunea București să obțină reale succese pe calea sporirii producției la ha și a reducerii prețului de cost. Astfel, producția-marfă a fost mai mare decît cea planificată cu 12 la sută la grîu și cu 29 la sută la floarea-soarelui. La ambele produse prețul de cost a fost mai mic decît cel planificat. La floarea-soarelui, de pildă, a fost mai mic cu aproape 130 de lei, la tonă.

Trebuie subliniat însă că au existat produse de primă importanță la care Trustul regional Gostat București n-a obținut indicii planificați. La sfecla de zahăr, de pildă, producția medie la ha. a fost cu circa 30 la sută sub plan, iar prețul de cost planificat a fost depășit cu peste 30 de lei la tonă. Trustul regional Gostat București nu și-a realizat sarcinile de producție nici la nutrețuri. La o producție medie de porumb siloz mai mică cu 20 la sută decît cea planificată, prețul de cost per tonă a fost depășit cu 40 de lei. Producția a fost sub cea planificată și la porumbul boabe, însă datorită folosirii pe scară mai largă a mijloacelor mecanizate s-au efectuat cheltuieli mai mici decît cele prevăzute în baremuri, fapt ce a făcut ca prețul de cost să fie cu 150 de lei sub sarcina de plan.

De ce a obținut Trustul Gostat rezultate nesatisfăcătoare la o serie de produse? Din pricină că pe lîngă gospodăriile fruntașe care au respectat cu strictețe cerințele agrotehnice, au existat și numeroase unități care și-au organizat nesatisfăcător procesul de producție. Practica a dovedit că condițiile climatologice nefavorabile au putut fi înfrînte de toate gospodăriile care au executat la un înalt nivel agrotehnic lucrările cerute de cultura plantelor, au respectat termenele optime de execuție și au dat o deosebită atenție pregătirii solului și materialului biologic. Aceste gospodării au obținut producții ridicate la hectar. Astfel, G.A.S. Bucșani a obținut la grîu o producție medie de 2.286 de kg. la ha., pe cîtă vreme unitățile vecine Blejești, Mîrșa și Mereni, au recoltat abia 1.300—1.500 de kg. la ha. G.A.S. Mînăstirea a recoltat 2.241 de kg., iar G.A.S. Buciumeni, din același raion, numai 1.311 kg. la ha. Producțiile de peste 4.000 de kg. la ha, obținute pe suprafețe mai mici de gospodării ca Dragalina, Urziceni, Periș etc., ne arată că aplicîndu-se la un nivel și mai înalt complexul agrotehnic și îndeosebi fertilizarea se pot obține în condițiile regiunii București recolte de grîu de două ori mai mari decît recoltele medii ale unităților fruntașe.

Și la cultura porumbului se pot da numeroase exemple care arată că în condiții asemănătoare, gospodăriile obțin recolte care diferă mult de la unitate la unitate. Astfel, în timp ce

(Continuare în pag. 4-a)

În sprijinul cursanților de la învățămîntul agrozootehnic de masă

SĂMÎNȚA ȘI SEMĂNATUL

Ing. GHEORGHE BILTEANU
Institutul agronomic „N. Bălcescu" București

Cele mai multe plante se înmulțesc prin semințe. O sămînță introdusă în pămînt dă naștere la o nouă plantă. Deci sămînța conține în ea viitoarea plantă pe care noi o numim colțul seminței sau embrionul. Planta aceasta mică este compusă dintr-o rădăciniță, o tulpiniță și un muguraș (o frunzuliță). Are deci aceleași părți pe care le are și o plantă mare.

Sămînța mai conține în ea și hrana necesară embrionului pentru ca aceasta să crească și să iasă la suprafața pămîntului unde să-și formeze tulpină și frunze, iar în pămînt numeroase rădăcini. Cînd planta cea mică din sămînță și-a format frunze și rădăcini și poate trăi pe contul ei, nu mai are nevoie de hrana aflată în sămînță.

Ce condiții trebuie să îndeplinească o sămînță

Sămînța de calitate bună este sămînța unui soi selecționat. Producția mare se obține prin cultivarea de soiuri selecționate, soiuri superioare, care valorifică mult mai bine rodnicia pămîntului, sînt mai rezistente la boli și dăunători, mai rezistente la ger, la cădere, la secetă, decît soiurile locale, cultivate din bătrîni. Soiurile selecționate dau producții cu 15-20% mai mari decît soiurile obișnuite.

Ministerul Agriculturii și institutele de cercetări, stațiunile experimentale, se ocupă de crearea de soiuri noi, mai bune decît cele existente, mai productive. Soiurile noi, se cultivă comparativ cu cele vechi în diferite regiuni și numai după ce se dovedesc superioare se dau în producție, se raionează. Pe teritoriul țării noastre se cultivă mai multe soiuri de grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă etc. De exemplu în cîmpia Dunării se cultivă soiurile de grîu de toamnă A15 și Nr. 301. In centrul Transilvaniei se cultivă însă soiul Odvoș 241, în regiunea Baia Mare, soiurile Cluj 650 și Cenad 117 etc. In fiecare zonă se cultivă alte soiuri din cauza condițiilor de climă care sînt diferite. Sînt soiuri pentru regiunile umede, altele pentru regiunile secetoase etc.

Gospodăria agricolă de stat Redea, regiunea Craiova, a recoltat în anul 1959 în medie de pe 1900 hectare, 2.500 kg grîu la hectar. Pe lîngă măsurile agrotehnice aplicate, gospodăria a respectat îndrumările cu privire la cultivarea soiului celui mai productiv în regiune. Gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din Lenauheim, regiunea Timișoara, gospodărie decorată cu Ordinul Muncii clasa I, se îngrijește ca în fiecare an să cultive numai soiuri selecționate, recomandate în acea parte a țării.

Sămînța soiului selecționat, raionat în regiune, este necesar să fie produsă în condiții deosebite de cultură pe așa numitele **loturi semincere**. In gospodărie lotul semincer va fi ales după cele mai bune plante premergătoare, terenul se va ara adînc, se vor da îngrășăminte, se va însămînța sămînța primită de la stațiunile experimentale, culturile se vor plivi sau prăși de mai multe ori. De asemenea recoltarea și păstrarea se vor face cu foarte mare grijă, astfel ca sămînța produsă pe lotul semincer să nu se amestece cu semințele produse în cultura mare.

Mărimea lotului semincer va depinde de suprafața planificată a se cultiva cu acea plantă în gospodărie. Dăm cîteva exemple de suprafețele ce trebuie să le aibă loturile semincere pentru cîteva plante, în procente, față de suprafața totală planificată în gospodărie: grîu 18% ; secară 17% ; orz de toamnă 17% ; orzoaică 18% ; ovăz 15% ; porumb 5% ; floarea-soarelui 5% ; fasole 13% ; mazăre 20 la sută.

Sămînța hibridă de porumb. Porumbul este una din plantele care se corcesc (se încrucișează) foarte ușor. Partea bărbătească a florii se găsește la porumb în vîrful plantei (spicul, moțul), iar partea femeiască a florii pe știulete. Vîntul împrăștie prin lanul de porumb, polenul, partea bărbătească, care cade pe mătasea știuletelui de unde se duce pînă la ovul. Din unirea polenului cu ovulul rezultă sămînța de porumb. Dacă plantele de porumb nu s-ar corci între ele, producția lor ar fi foarte mică. De aceea este necesară dirijarea încrucișării porumbului de către om, care duce la o creștere însemnată a productivității acestei plante. Astfel din încrucișarea soiului Romînesc de Studina cu ICAR 54 va rezulta un corci, un hibrid, din ale cărui semințe se vor obține în primul an de cultură producții mult mai mari (cu 10-25%) decît de la soiurile din care a fost obținut hibridul.

Producerea seminței hibride de porumb este o problemă foarte importantă, care stă în atenția partidului și guvernului țării noastre. Cînd toate gospodăriile vor cultiva sămînța porumbului hibrid, producția la această plantă va crește cu cel puțin 30%.

Despre importanța cultivării porumbului hibrid ne vorbesc rezultatele obținute de unitățile socialiste. Astfel, gospodăria agricolă de stat Gribați, regiunea Timișoara, a recoltat în anul 1957, în medie, de pe 1.288 ha, cîte 4.895 kg boabe la hectar, prin cultivarea porumbului hibrid, în timp ce gospodăria agricolă de stat Jimbolia, vecină, care a cultivat soiul Lester Phister a recoltat în medie numai 2.153 kg la ha.

In anul 1959, gospodăria agricolă colectivă din Jiana Mare, regiunea Craiova, raionul Vînju Mare, a recoltat 7.000 kg porumb știuleți la hectar, în medie, de pe 153 ha, cultivînd porumb dublu hibrid.

De pe 1.500 hectare gospodăria agricolă de stat Mănăstirea, raionul Oltenița, a recoltat în anul 1959 în medie 7.000 kg știuleți la hectar, prin cultivarea porumbului hibrid. Asemenea exemple se pot da din sute de gospodării agricole de stat și colective.

Alte condiții ce trebuie să îndeplinească o sămînță bună

Sămînța de soi, sau sămînța hibridă de porumb pentru semănat trebuie să îndeplinească și alte condiții. Ea trebuie să fie mare și grea, curată (pură), să aibă putere de încolțire mare și să fie sănătoasă.

Mărimea și greutatea semințelor, sînt două însușiri foarte importante ale semințelor, strîns legate una de alta. O sămînță din acelaș soi care este mare, este și grea, însușiri care ne arată că astfel de semințe conțin o cantitate mai mare de substanțe hrănitoare pentru embrion. Ne arată de asemenea că embrionul este mai bine format, mai bine dezvoltat. Dacă embrionul are la dispoziția lui mai multă hrană străbate mai ușor pămîntul, își formează mai repede frunze și rădăcini puternice.

Greutatea semințelor se apreciază după greutatea a 1.000 de boabe. Dacă luăm 1.000 de boabe dintr-o sămînță obținută în condiții bune de agrotehnică și le cîntărim, și în același timp cîntărim 1.000 de boabe dintr-o sămînță obținută în condiții de agrotehnică mai slabă, constatăm că prima probă va fi mai grea și cu semințele mai mari.

La Stațiunea experimentală Mărculești, regiunea Constanța, pe lotul unde s-a cultivat sămînță de grîu de toamnă cu greutatea a 1.000 de boabe de 48,6 g s-a obținut un spor de producție de 272 kg/ha față de lotul unde greutatea a 1.000 de boabe a fost de 36,8 grame.

Alegerea semințelor după mărime și greutate se face cu ajutorul trioarelor și selectoarelor.

Grija statului nostru față de alegerea semințelor după greutate este foarte mare. In mai multe localități din țară (Fundulea, regiunea București, Arad, ș.a.), s-au înființat stații de calibrarea semințelor, adevărate uzine în care boabele de porumb se aleg pe categorii după mărime și după formă. Semințele cu aceeași mărime și de aceeași formă mai au și avantajul că se pot semăna mult mai uniform cu mașinile de semănat.

Puritatea semințelor sau gradul de curățire al semințelor este de asemenea una din condițiile importante ale acestora în vederea semănatului. Cînd spunem că sămînța are puritate de 98%, aceasta înseamnă că din 100 g. semințe, 98 g sînt semințe curate, semințe care după înfățișare sînt capabile să germineze, iar 2 g sînt corpuri străine sau impurități.

Prin corpuri străine sau impurități se înțeleg semințele de alte plante de cultură, de exemplu semințe de secară în semințele de grîu, semințele de buruieni, boabe mălurate sau atacate de gărgărița, pămînt, pleavă, boabe sparte sau fără embrion etc. Deosebim două feluri de impurități: impurități vii și impurități moarte. Semințele de buruieni sînt impurități vii din cauză că ele încolțesc și cresc alături de planta pe care o semănăm. O dată cu semănatul pot fi introduse în pămînt cantități mari de semințe de buruieni dacă nu se iau măsuri de curățirea semințelor.

Boabele mălurate sînt de asemenea impurități vii deoarece ele conțin praful acela negricios, care constituie germenii bolii. Fiecare grăuncior din praful negricios poartă în el germenul bolii, care este viu.

Grija pentru înlăturarea impurităților vii trebuie să fie cît se poate de mare. Să ne gîndim ce s-ar întîmpla dacă am însămînța lucernă cu cuscută în ea? Am obține un lan de lucernă infectat cu cuscută. Această buruiană ar distruge lanul de lucernă într-o singură vară.

Impuritățile moarte sînt formate din pleavă, pămînt, semințe fără embrion etc. Ele trebuie înlăturate din cauză că prin greutatea lor influențează asupra cantității de semințe la ha. In afară de aceasta, semințele cu impurități moarte nu se pot păstra în condiții bune și nu se seamănă uniform.

Unitățile agricole socialiste sînt înzestrate cu mașini care curăță semințele de impurități. Triorul sau selectorul face nu numai alegerea semințelor după mărime, dar și curățirea lor de semințele de buruieni, pleavă etc. Numai semințele de lucernă și trifoi se curăță la stațiuni speciale de decuscutare, deoarece separarea cuscutei de semințele de lucernă și trifoi se face după metode cu totul deosebite.

Capacitatea de germinație sau puterea de încolțire, este cea mai importantă însușire ce trebuie să aibă o sămînță bună. Dacă sămînța pentru semănat nu are capacitatea de germinație nu încolțește, se pierde în pămînt. In afară de aceasta lanul răsărit apare de multe ori cu atîtea goluri încît trebuie arat din nou și însămînțat cu altă plantă sau tot cu aceeași, dar cu altă sămînță. Ne dăm ușor seama ce pierdere poate avea o gospodărie care seamănă sămînță cu capacitate de germinație scăzută.

Capacitatea de germinație se exprimă în procente. Cînd spunem că sămînța are capacitatea de încolțire de 98%, aceasta înseamnă că din 100 semințe curate, încolțesc 98%.

Semințele nu încolțesc bine fie din cauză că sînt prea vechi, fie că s-au recoltat necoapte, fie că sînt atacate de boli și insecte, fie că s-au păstrat în condiții necorespunzătoare (loc umed, neaerisit etc.).

O sămînță selectată, curată, trebuie să aibă capacitatea de germinație cît mai mare.

Din cele spuse se înțelege că nu se poate semăna nici o sămînță căreia nu i s-a determinat mai înainte puterea de încolțire. Determinarea puterii de încolțire se poate face în orice gospodărie. Se pun 100 de semințe într-o farfurie pe o hîrtie sugativă îmbibată bine cu apă. Farfuria se acoperă apoi cu altă farfurie și se așază într-o cameră cu căldură obișnuită. După 2-3 zile semințele încolțesc. Semințele se mai pot pune pentru încolțire și în nisip, pămînt, rumeguș etc.

Trebuie să cunoaștem că nu-i destul ca o sămînță să încolțească; ea trebuie să încolțească într-un timp cît mai scurt și cît mai uniform. Sămînța care încolțește în timp scurt are **energie de încolțire mare.** Semințele cu energie de germinație mare în laborator, vor răsări și în cîmp mai repede și mai uniform. De aceea cînd se determină capacitatea de germinație, se face o primă numărătoare a semințelor încolțite după 3-4 zile de cînd s-au pus la germinat și apoi a doua numărătoare la 8-10 zile. Datele acestea sînt pentru semințele de cereale. La prima numărătoare se scot din farfurie semințele încolțite bine, semințele la care colțul este cel puțin tot atît de lung cît sămînța. Să zicem că la prima numărătoare am găsit 85 de semințe încolțite. Aceasta este **energia de germinație** a semințelor. La a doua numărătoare, din cele 15 semințe rămase au mai încolțit 10; 85+10=95; deci 95 de semințe încolțite sau 95% constituie **capacitatea de germinație.**

Analiza aceasta fiind atît de importantă se face în patru probe adică se pun la încolțit 400 de boabe, cîte 100 în fiecare farfurie. Se află capacitatea de germinație din fiecare farfurie, se adună apoi toate cifrele și se împart la 4.

Exemplu: în prima farfurie au germinat 95 de semințe; în a doua 98; în a treia 94; în a patra 95 de semințe. Suma lor este 382. Impărțind pe 382 la 4 obținem 95,5 care este **capacitatea de germinație a semințelor.**

Este o strînsă legătură între greutatea semințelor și energia lor de încolțire. De asemenea numărul de semințe ce răsar în cîmp este strîns legat de greutatea lor.

Cu cît crește greutatea semințelor cu atît crește și numărul de plante răsărite. Iată de ce este atît de important ca semințele să fie mari și grele.

Sămînța utilă sau valoarea culturală a semințelor este dată de o singură cifră ce rezultă din înmulțirea purității cu capacitatea de germinație, iar rezultatul se împarte prin 100. Să luăm un exemplu: puritatea (P) a unei semințe de grîu găsită la analiză a fost 98%; capacitatea de germinație (G) a fost 97%. Inmulțind pe 98 cu 97 se obține 9.506. Impărțind pe 9.506 la 100 se obține 95,06 sau rotunjit 95. Aceasta este **sămînța utilă** sau **valoarea culturală** a seminței. Pe scurt sămînța utilă este reprezentată astfel prin formula:

$$SU = \frac{P \times G.}{100}$$

Toate gospodăriile trebuie să lupte ca sămînța lor să fie cît mai curată și cu putere de încolțire cît mai mare; să însămînțeze sămînță cu valoare culturală cît mai aproape de 100.

Valoarea culturală a semințelor ne arată că dintr-o sută de semințe cu puritatea 98% și germinația 97%, cum a fost exemplul de mai sus, sînt utile 95 de semințe. Restul de 5 semințe se pierd. De aceea este atît de important ca valoarea utilă a semințelor să fie cît mai aproape de 100, în acest caz pierderile de semințe fiind foarte mici.

Sănătatea semințelor trebuie să stea de asemenea în atenția noastră. Semințele vătămate sau mîncate în parte de insecte, chiar dacă au embrion nu pot răsări sau răsar foarte greu din lipsa substanțelor hrănitoare. Plantele ieșite din aceste semințe, vor fi firave, cu rădăcini slabe, vor fi ușor atacate de boli și dăunători. Pentru a împiedica infectarea plantelor cu anumite boli care aduc pagube însemnate (mălura, tăciunele etc.) este important ca înainte de semănat să se aplice semințelor tratament cu anumite preparate care distrug boala **înainte ca** ea să infecteze plantele.

Pregătirea semințelor pentru semănat

Din cele prezentate mai înainte s-a putut înțelege că pentru semănat semințele trebuie selectate, adică trebuie curățite de toate corpurile străine, trebuie alese după mărime, trebuie analizate de laboratorul de controlul semințelor.

Tratarea semințelor împotriva bolilor. Semințele trebuie tratate împotriva bolilor. Astfel semințele de grîu se tratează împotriva mălurii la centrele de selectare sau în gospodării. Tratamentul se face cu germisan, agronal ș.a. (prafuri antimălurice), în butoaie de tablă, folosind 200-250 g praf la 100 kg sămînță. Prafurile antimălurice fiind otrăvitoare, lucrătorii se vor spăla bine pe mîini după ce termină lucrul, iar în timpul lucrului vor ține gura și nasul acoperite cu o batistă curată. Semințele tratate nu trebuie date la animale din cauză că sînt otrăvitoare.

Și semințele de porumb trebuie tratate înainte de semănat pentru a le feri în sol de mucegaiuri și de alte boli, precum și de atacul diferiților dăunători. Cel mai mult se folosește astăzi preparatul T.M.T.D. în cantitatea de 200—300 g la 100 kg semințe. Tratamentul semințelor de porumb cu T.M.T.D. reduce și numărul de plante îmbolnăvite de tăciune.

Sămînța de ovăz trebuie tratată împotriva tăciunelui îmbrăcat și zburător, cu formalină. Pentru aceasta se folosește o soluție compusă dintr-un sfert de litru formalină în concentrație de 40% la 100 litri de apă. Semințele se țin în această soluție timp de 15 minute. După aceea se scot afară, se așază grămadă și se acoperă cu saci. Se țin acoperite timp de 2 ore, după care semințele se întind pentru uscare.

Prin încălzire semințele își măresc puterea de încolțire. Pentru aceasta se expun la soare timp de 3—5 zile într-un strat subțire, în care timp se lopătează.

Tratarea semințelor cu îngrășăminte bacteriene. Pentru sporirea producției trebuie să se trateze semințele și cu îngrășăminte bacteriene. Se folosește îngrășămîntul bacterian nitragin pentru semințele plantelor leguminoase (fasole, soia, mazăre etc.), **azotobacterin, fosforobacterin și silicobaterin,** pentru toate plantele de cultură.

La gospodăria de stat Călinești, raionul Botoșani, regiunea Suceava, grîul îngrășat cu azotat de amoniu și superfosfat a produs 2.594 kg/ha. Cînd s-a aplicat și tratamentul seminței cu azotobacterin, producția a crescut la 2.793 kg/ha., adică cu 200 kg/ha. Tratînd semințele pe lîngă azotobacterin și cu fosforobacterin, producția a crescut pînă la 3.296 kg/ha. Rezultate asemănătoare a obținut și gospodăria agricolă colectivă din comuna Poiana Mare, raionul Calafat și alte gospodării.

Instrucțiunile cu privire la tehnica tratării semințelor cu îngrășăminte bacteriene se găsesc scrise pe sticluțele sau pachetele care poartă în ele îngrășămîntul.

Iarovizarea semințelor la sfecla de zahăr constituie una din metodele importante pentru sporirea producției la această plantă atît de valoroasă. O sută de kg semințe de sfeclă se umectează cu 90 litri apă în 4 reprize (cîte 22,5 l la fiecare repriză, la interval de 8 ore). Sămînța se ține grămadă într-o încăpere unde temperatura este de 10° C pînă cînd la 3-5% din sămînță apare colțul, apoi timp de 10-15 zile se ține sămînța la temperatura de 6-8°C, după care se prăfuiește cu cenușă. Cenușa, pe lîngă faptul că usucă boabele, dă tinerelor plante de sfeclă diferite substanțe nutritive aflate în cenușă.

„O mare atenție dăm pregătirii seminței de sfeclă. La 3-4 zile înainte de semănat umezim sămînța cu 60 litri apă în două reprize. Această operație o facem cu scopul de a grăbi încolțirea semințelor. Pentru ca sămînța să alunece bine în mașina de semănat o amestecăm cu cenușă pe care o cernem bine. In cenușă introducem îngrășăminte bacteriene în dozele necesare", — ne spune agronomul Andrei Sitaru, din gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din Lenauheim, regiunea Timișoara,

Semănatul

La semănat trebuie să se țină seama de epoca de semănat, de densitatea plantelor la metru pătrat sau la hectar și de metoda de semănat.

Cînd trebuie făcut semănatul? Iată o întrebare foarte importantă la care trebuie să răspundă fiecare unitate agricolă socialistă. Se știe că semințele pentru încolțire au nevoie de apă, căldură și aer. Deci în pămînt, semințele trebuie să găsească apă, căldură și aer. In cazul cînd unul din acești factori lipsește, semințele nu încolțesc.

Cantitatea de apă de care semințele au nevoie pentru germinație este diferită de la o plantă la alta. Astfel grîul are nevoie de 45% din greutatea bobului, ovăzul 60%, meiul 25%, fasolea 109%, sfecla 150%. Unele semințe absorb mai puțină apă, pe cînd altele foarte multă, așa cum este sfecla de zahăr. Este necesar ca la semănat, pămîntul să conțină în el apă îndestulătoare pentru ca semințele să poată încolți.

Semințele, pentru încolțire, mai au nevoie de căldură. Unele semințe încolțesc la căldură mai mică, altele la căldură mai mare. Din practică se cunoaște că orzul, ovăzul, mazărea sau sfecla de zahăr se seamănă foarte devreme primăvara, cînd timpul este încă rece, pe cînd porumbul, sorgul, orezul sau bumbacul se seamănă mult mai tîrziu, cînd timpul se încălzește bine. De ce acest lucru? Pentru că fiecare plantă s-a obișnuit de-a lungul timpului cu anumite condiții de viață, s-a adaptat, condiții care nu se pot schimba cu atîta ușurință.

Astfel semințele de grîu, orz, mazăre, trifoi, lucernă mac, încep să încolțească la temperatura de 1-2°, ovăzul 4-5°, porumbul și fasolea la 8-10°, bumbacul la 12°, pepenele la 13-14° și așa mai departe. Temperaturile arătate se numesc **temperaturi minime**, adică sînt temperaturile cele mai mici la care se produce încolțirea. La temperaturile minime încolțitul semințelor se petrece într-un timp mai îndelungat, totuși primăvara, socotim că semănatul este făcut la epoca optimă, cînd în sol se realizează aceste temperaturi. Semănăturile timpurii folosesc mai bine umiditatea din sol și se asigură o producție mai bună. In afară de aceasta, primăvara, temperatura crește zi de zi, deci în scurt timp de la semănat, semințele încolțite se găsesc în alte condiții de temperatură mult mai favorabile.

Epoca de semănat a cerealelor de toamnă. Cînd vorbim de epoca de semănat a cerealelor de toamnă, ne interesează însă mai puțin temperatura de încolțire a semințelor. Aceasta din cauză că în perioada cînd se seamănă cerealele de toamnă temperatura în pămînt este mult mai mare decît temperatura minimă de încolțire a semințelor. In schimb, la cerealele de toamnă trebuie să știm condițiile de care au nevoie plantele răsărite pentru a putea intra în iarnă puternice și cu rezistență mare la ger.

Pentru a rezista asprimii iernii, cerealele răsărite au nevoie cam de 40-50 de zile pentru a se dezvolta pînă la înghețuri, dacă pămîntul este reavăn, bine lucrat și bogat, iar vremea potrivit de răcoroasă. In asemenea împrejurări plantele se înrădăcinează bine, înfrățesc și o dată cu apropierea iernii se pregătesc pentru iernat. In acest timp ele adună în frunze și mai ales în nodul de înfrățire zahăr și alte substanțe, căpătînd o bună rezistență la ger. In astfel de condiții, grîul și secara de toamnă pot să reziste la geruri mai scăzute de 20° sub zero, așa cum avem destul de des în unele părți ale țării noastre,

Ca să aibă loc toate acestea, cerealele trebuie semănate la timp.

In cîmpia Bărăganului, grîul de toamnă se seamănă între 15 septembrie și 20 octombrie.

Semănatul cu întîrziere este mult mai păgubitor decît cel făcut timpuriu. Semănîndu-se în Bărăgan în luna noiembrie, producția a scăzut cu 500-750 kg la ha, față de epoca optimă.

„Pentru noi a devenit lege respectarea timpului optim de însămînțare a grîului de toamnă", — arată tov. Triță Făniță, directorul G.A.S. Dragalina, raionul Călărași. Această gospodărie a obținut în anul 1959 în medie de pe 4.328 ha o producție de 2.304 kg/ha, cu toate condițiile nefavorabile ale acestui an.

In Moldova, epoca optimă pentru semănatul grîului de toamnă este între 10 și 25 septembrie în raioanele de munte și 25 septembrie — 10 octombrie în celelalte raioane. O întîrziere a semănatului cu 10 zile duce la scăderea recoltei cu un sfert, iar o întîrziere cu 30 zile scade producția la jumătate.

In regiunea Constanța semănatul grîului de toamnă trebuie făcut între 10 septembrie și 10 octombrie. Semănînd între 10 și 15 noiembrie, gospodăria agricolă colectivă din comuna Piua Petrii, a recoltat numai 850 kg grîu la ha, cu peste 1.200 kg la ha mai puțin decît gospodăriile care au semănat la timp.

Pe terenul gospodăriei agricole de stat Scînteia, regiunea Timișoara, s-au obținut recolte diferite de grîu de toamnă. Astfel, acolo unde s-a semănat la 15 octombrie, producția a fost de 1.700 kg la ha, în timp ce pe parcelele semănate după 1 noiembrie producția a fost de numai 900—1.000 kilograme la hectar.*)

Socotim foarte important să arătăm că sînt multe cazuri cînd putem începe semănatul mai devreme dacă planta după care se seamănă grîul de toamnă s-a recoltat mai din timp. De asemenea, semănatul poate întîrzia cu cîteva zile cînd planta după care se seamănă grîul se recoltează ceva mai tîrziu. Acest lucru se întîmplă mai ales în anii umezi și reci cînd porumbul după care urmează grîul își întîrzie coacerea.

Pentru a ne hotărî asupra începerii însămînțării grîului de toamnă trebuie să ținem seama de toate condițiile locale și este foarte necesar să se urmeze în această privință sfaturile tehnicienilor agronomi.

Semințele încolțesc mult mai repede la o temperatură mai ridicată numită **temperatură optimă.** Această temperatură este, pentru majoritatea plantelor, în jurul a 28°C. Niciodată însă nu vom întîrzia cu semănatul pînă la temperatura optimă, deoarece la această perioadă pămîntul conține mai puțină apă. Se cunoaște din practica gospodăriilor că semănăturile tîrzii în majoritatea cazurilor se întorc și se însămînțează cu alte plante datorită lipsei apei din pămînt. Plantele semănate tîrziu, din cauza temperaturilor ridicate și a lipsei de apă, cresc mult mai încet și sînt atacate de numeroase boli și insecte. In afară de aceasta, unele plante ca să poată rodi au nevoie la începutul vegetației de temperaturi mai scăzute.

Epoca de însămînțare a plantelor de primăvară. Așa cum am spus și mai înainte, plantele de primăvară se seamănă cînd în sol se realizează temperatura minimă de încolțire. Cerealele păioase (grîul de primăvară, orzul, ovăzul) se seamănă cît mai devreme primăvara, imediat ce se poate ieși în cîmp. Sînt primele plante care se seamănă. De asemenea aceste plante se pot semăna în ferestrele iernii (în lunile ianuarie, februarie) cînd în mulți ani sînt zile în care se poate lucra în cîmp.

La Stațiunea experimentală Studina, raionul Caracal, orzul semănat la 15 martie a produs 2.020 kg/ha, pe cînd cel semănat la 15 aprilie a produs numai 1.565 kg. Cercetările făcute în țara noastră, în diferitele regiuni, au scos în evidență că la cerealele de primăvară, fiecare zi de întîrziere cu semănatul determină o scădere a producției cu 25—40 kg/ha. Deci 5 zile întîrziere înseamnă o producție mai mică cu 125-200 kg/ha., 10 zile înseamnă o pierdere de 250-400 kg/ha.

Tot așa de timpuriu ca grîul și orzul trebuie semănate trifoiul, lucerna, mazărea, măzărichea, ale căror semințe încep să încolțească la temperatura de 1-2° C.

Niciodată nu trebuie să se uite că prin semănatul timpuriu se asigură semințelor umiditatea care în acest timp se găsește în pămînt în cantitate mai mare.

După ce se termină cu semănatul plantelor arătate mai sus, urmează semănatul altor plante care cer pentru încolțire o temperatură ceva mai mare. Iată cele mai importante plante: inul, sfecla de zahăr și de nutreț, floarea-soarelui și cînepa. In primăvara anului 1959 cele mai multe gospodării agricole de stat și colective au semănat sfecla de zahăr și floarea-soarelui foarte devreme, imediat după ce s-au terminat de însămînțat cerealele păioase. Plantele semănate devreme avînd umiditate multă în pămînt au răsărit înainte de a începe seceta.

Rezultatele experiențelor executate în 8 localități din țară au arătat că întîrzierea semănatului la sfecla de zahăr peste 1 aprilie duce la scăderi însemnate de producție. Astfel, adeseori întîrzierea semănatului cu 3-5 zile peste data de 1 aprilie, ne aduce pierderi de 15%, adică mai puțin cu 3.000 kg de rădăcini la hectar față de 20.000 kg media planificată.

Insămînțatul la momentul optim și aplicarea la timp a altor lucrări, au determinat obținerea în anul 1959 de către G.A.C. Romînești, raionul Ploești, a unei producții de 43.500 kg sfeclă de zahăr la hectar.

La Stațiunea experimentală Mărculești, regiunea Constanța, floarea-soarelui semănată la 17 martie a produs 1.799 kg la ha, iar cea semănată la 26 aprilie a produs 1.557 kg.

In intervalul 1-25 aprilie, după zone, trebuie semănat porumbul. In sudul țării noastre, în cîmpia Dunării porumbul se seamănă între 1 și 15 aprilie, iar în regiunile de trecere de la cîmpie la deal între 10 și 20 aprilie.

Nu trebuie întîrziat cu semănatul porumbului, indiferent pentru ce se cultivă, boabe sau siloz. Porumbul cu sămînță bună, tratat cu T.M.T.D. se poate semăna chiar mai devreme.

Celelalte plante care sînt iubitoare de căldură trebuie semănate începînd de la 20-25 aprilie.

Sigur că epoca de semănat a plantelor agricole depinde de condițiile anului și de regiuni. In cadrul condițiilor anului și ale regiunii, trebuie stăruit ca semănatul să se facă la timp, sau mai bine mai devreme cu cîteva zile decît mai tîrziu.

Distanța la care trebuie semănate plantele. Un rol deosebit de important în obținerea de recolte ridicate îl joacă numărul de plante care se seamănă la hectar.

Numărul de plante care trebuie semănate la metru pătrat, sau la hectar, depinde de umiditatea solului și de bogăția lui în hrană. In regiunile secetoase se seamănă un număr mai mic de plante la hectar, pe cînd în regiunile umede sau în condiții de irigare se seamănă mai des. De asemenea, acolo unde se aplică o agrotehnică înaintată, numărul de plante trebuie să fie mai mare. Cu cît putem avea la hectar un număr mai mare de plante cu atît producția va fi mai mare.

Este simplu de înțeles că acolo unde este apă și hrană multă pot să trăiască mai multe plante pe aceeași suprafață. Dacă însă apa este în cantitate mare, dar hrana puțină, nu se poate asigura o densitate mare a plantelor. Același lucru se întîmplă și atunci cînd solul conține apă puțină și hrană multă. Este deci o strînsă legătură între apă, hrană și numărul de plante la hectar.

Ne vom strădui deci în primul rînd să obținem un lan de plante fără goluri. Cu cît lipsesc mai multe plante din lan, cu atît producția va fi mai mică. Apoi vom căuta să respectăm distanțele de semănat stabilite pentru fiecare plantă, mărind numărul de plante la hectar, în condiții de agrotehnică optimă și în condiții de irigare.

„Experiența căpătată în ultimii ani ne-a arătat că pămîntul nostru, dacă i se dă îngrășăminte naturale și chimice poate suporta o densitate mai mare a plantelor la hectar", ne spune agronomul gospodăriei agricole colective „Victoria" din Lenauheim, regiunea Timișoara.

In privința distanței la care se seamănă plantele, spunem doar atît că există plante care se seamănă des la 12,5—15 cm între rînduri și care nu se prășesc, și plante care se seamănă la distanțe mai mari între rînduri, care se prășesc (plante prășitoare). In prima categorie intră grîul, orzul, secara, ovăzul, orezul, mazărea, borceagul, cînepa pentru fuior, inul și altele, iar în categoria a doua, porumbul, cu distanțe între rînduri de 60—100 cm, după soi, floarea-soarelui 60—80 cm, sfecla de zahăr 45—60 cm, bumbacul 50—60 cm, fasolea 40—50 cm, soia 40—50 cm.

La grîu, secară, orz, ovăz, trebuie asigurate 400—600 plante la metru pătrat sau 4.000.000—6.000.000 la ha.

La porumbul hibrid în regiunile cu ploi puține se recomandă 28.000—30.000 plante la hectar, ceea ce corespunde cu 100 cm. între rînduri și 30—35 cm între plante pe rînd. In regiunile mai umede se seamănă 40.000 plante la hectar, iar în condiții de irigare 50.000—60.000.

Cum influențează densitatea plantelor producția de porumb, rezultă foarte bine din tabelul următor.

INFLUENȚA DENSITĂȚII PLANTELOR ASUPRA PRODUCȚIEI DE PORUMB

DISTANȚELE DE SEMĂNAT: ÎNTRE RÎNDURI	DISTANȚELE DE SEMĂNAT: ÎNTRE PLANTE PE RÎND	NUMĂRUL PLANTELOR LA HA	PRODUCȚIA DE BOABE KG/HA	SPOR DE PRODUCȚIE KG/HA
70 cm	70 cm	20.400	3.213	martor
100 „	25 „	40.000	4.873	1.460
100 „	35 „	28.500	3.722	309
100 „	55 „	18.000	2.629	minus 784

Cantitatea de semințe la hectar se calculează ținînd seama de densitatea plantelor, de greutatea semințelor, de puritate și germinație.

Toate aceste date, afară de densitate, le aflăm din buletinul de analiză. Cunoscînd datele calculăm cantitatea de semințe după următoarea formulă:

$$C = \frac{d \times g \times 100}{P \times G}$$

în care:

C = cantitatea de semințe la ha.;
d = densitatea plantelor la m pătrat;
g = greutatea a 1.000 boabe;
P = puritatea;
G = germinația.

Pentru o mai bună înțelegere, să luăm un exemplu pentru grîu:

densitatea (d) = 450 semințe germinabile la metru pătrat;
greutatea (g) a 1.000 boabe = 35 g;
puritatea (P) = 99;
germinația (G) = 97.

In acest caz, cantitatea de semințe ce se dă la hectar va fi:

$$C = \frac{450 \times 35 \times 100}{99 \times 97} = \frac{1.575.000}{9.603} = 164$$

După formula de mai sus calculăm cantitatea de sămînță pentru orice plantă.

Metodele de semănat. Metodele de semănat învechite (prin împrăștiere, cu parul, cu călcîiul etc.), au fost înlocuite în țara noastră cu metodele cele mai moderne. Aceasta se datorește în primul rînd transformării socialiste a agriculturii care permite introducerea în producție a tehnicii noi, a mecanizării majorității lucrărilor.

Prin semănatul cu mașina, semințele se repartizează uniform, la aceleași distanțe, se îngroapă la aceeași adîncime și se dă la ha cantitatea de semințe stabilită prin calcul. In afară de aceasta, semănatul în rînduri permite și mecanizarea lucrărilor de întreținere (prășit, grăpat, combaterea dăunătorilor etc.). Randamentul de lucru prin semănatul cu mașinile este foarte mare.

In gospodăriile agricole de stat și colective astăzi toate însămînțările se execută cu mașinile de semănat, afară de dovleci și pepeni, care datorită distanței mari pe care o cer între rînduri și pe rînd (150 cm x 150 cm sau chiar 200 cm x 200 cm), nu se pot semăna cu mașina, ci în cuiburi cu sapa. Semănatul tuturor plantelor cu mașina, reprezintă un mare progres în agricultura țării noastre, progres care se datorește grijii partidului și guvernului pentru introducerea tehnicii moderne în agricultură, pentru sporirea producției agricole.

Adîncimea de semănat variază cu mărimea semințelor, cu natura solului (ușor sau greu), cu umiditatea solului și pentru cerealele de toamnă cu zonele (regiunile) de cultură, (cu ierni mai aspre sau ierni mai calde).

Pe solurile ușoare adîncimea de semănat va fi mai mare decît pe solurile grele. Cînd solul are puțină apă, adîncimea de semănat va fi mai mare decît atunci cînd are apă în cantitate îndestulătoare.

In regiunile cu ierni aspre, cerealele de toamnă se seamănă mai adînc decît în regiunile cu ierni calde. Semințele mari se seamănă la adîncime mai mare.

Sînt însă unele semințe care cînd răsar, „apar cu pălăria pe cap" (cu cotiledoanele afară din pămînt), cum este fasolea, bumbacul ș.a. Acestea se seamănă la adîncime mai mică.

Semințele mici (de mei, rapiță, lucernă, trifoi, in) se seamănă la adîncimea de 2-4 cm. Spre 2 cm cînd pămîntul este umed sau mai greu și spre 4 cm cînd pămîntul este mai uscat sau ușor.

Cea mai mare parte din plante (cereale, mazăre, fasole, floarea-soarelui etc.) se seamănă la adîncimea cuprinsă între 5 și 8 cm. Porumbul se poate semăna mult mai adînc în solurile cu puțină apă, pînă la 12 cm. De asemenea cartoful se poate planta de la 5 la 16 cm adîncime, după umiditatea solului.

Semințele mici se seamănă la adîncime mai mică din cauză că embrionul are la dispoziția lui mai puțină hrană și deci nu poate să străbată un strat gros de pămînt. Situația se prezintă tocmai invers cu semințele mari al căror embrion, avînd la dispoziție o cantitate mare de hrană, străbate mai ușor pămîntul. Cînd solul este cu puțină apă semănatul se face mai adînc.

★

In încheiere prezentăm un tabel care cuprinde distanțele de semănat, cantitatea de semințe la ha și semințele germinabile la metru pătrat, la principalele plante de cultură.

DENUMIREA PLANTEI	DISTANȚA ÎNTRE RÎNDURI cm	DISTANȚA ÎNTRE PLANTE PE RÎND cm	CANTITATEA DE SEMINȚE kg/Ha	SEMINȚE GERMINABILE PE M²
GRÎU DE TOAMNĂ	12-15	CUM CADE DIN MAȘINA	150-180	450-750
ORZ DE TOAMNĂ	12-15	„	140-160	400-500
SECARĂ	12-15	„	150-160	400-500
ORZ DE PRIMĂVARĂ	12-15	„	140-160	400-500
OVĂZ	12-15	„	110-130	400-450
PORUMB HIBRID	100	20-35	15-20	7-12
OREZ	12-15	CUM CADE DIN MAȘINA	120-200	500-600
SORG PT. MĂTURI	60-100	30-40	12-20	10-15
MAZĂRE	12-15	CUM CADE DIN MAȘINA	160-220	80-100
FASOLE	40-50	„	60-100	40-50
LINTE	12-15	„	80-100	200-230
SOIA	40-50	„	55-60	40-50
FLOAREA SOARELUI	60-80	30-40	20-25	20-25
RAPIȚĂ	12-25	CUM CADE DIN MAȘINĂ	10-15	50-60
BUMBAC	50-60	14-18	60-70	50-60
CÎNEPĂ PT. FUIOR	12-15	CUM CADE DIN MAȘINĂ	70-90	400-450
IN PT. FUIOR	9-12	„	140-160	2000-2500
SFECLA DE ZAHĂR	45-55	18-20	30-35	60-70
CARTOFI	60-70	25-35	1200-2500	3-6 tuberculi

*) Notă. — In regiunea în care se ține lecția (conferința)., se va vorbi despre epoca de însămînțare în regiunea respectivă.

La gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Ștefan Vodă, regiunea București, au fost construite prin munca harnică a colectiviștilor, folosindu-se și resursele locale, multe obiective necesare dezvoltării sectorului zootehnic. In fotografie: grajdul pentru 100 de vaci al gospodăriei.

Foto: C. DUMITRU

Faptele i-au convins

Zilnic la redacția noastră sosesc numeroase scrisori prin care corespondenți voluntari și cititori ai ziarului ne vestesc că tot mai mulți membri ai întovărășirilor agricole și țărani cu gospodării individuale din toate regiunile țării, pășesc cu încredere în gospodăriile colective existente sau alcătuiesc altele noi. In aceste scrisori se arată că recoltele mari dobîndite de către colectiviști în ultimii ani îi fac pe țăranii cu gospodărie individuală să nu mai stea pe gînduri.

Intr-o corespondență venită de pe meleagurile Șimleului, regiunea Oradea, se spune că în anul trecut colectiviștii din raion au obținut recolte mult mai bogate decît întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale. Astfel, producțiile au fost mai mari în medie la ha cu 750 kg la grîu, cu 830 kg boabe la porumb, cu 600 kg la floarea-soarelui și cu 10.000 kg la sfecla de zahăr. Cele mai bune rezultate în această privință le-a obținut gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Hușfalău: 2.804 kg grîu la ha, 3.004 kg orz de toamnă la ha și 36.959 kg sfeclă de zahăr la hectar. Gospodăria colectivă „7 Noiembrie" a dobîndit cîte 2.663 kg grîu, 3.094 kg porumb și cîte 39.650 kg sfeclă de zahăr la hectar. Producții sporite au obținut gospodăriile din raionul Șimleu și în celelalte ramuri agricole, și în special în creșterea animalelor; și acest fapt a dus la creșterea considerabilă a cîștigurilor colectiviștilor. Colectivistul Paul Haizer, de pildă, din gospodăria colectivă din Simina a primit pentru cele 867 zile-muncă efectuate, pe lîngă importante cantități de produse, suma de 9.034 lei; Ion Rusu de la gospodăria colectivă „Viață Nouă" din Hușfalău a primit, în afară de însemnatele cantități de produse, și suma de 8.890 lei.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective de aici, veniturile mari primite de colectiviști au făcut ca în cursul lunii decembrie 1959 și în luna ianuarie 1960 să se înscrie în gospodăriile colective existente încă un număr de 2.456 familii, aducînd o suprafață de peste 3.000 ha teren agricol.

Noi ogoare unite

...Dintr-un alt colț de țară, din Cîndeștii-Buhușului, un alt corespondent ne informează că și aci țăranii întovărășiți și cu gospodărie individuală pășesc în gospodăria colectivă. „Toate calculele făcute de către țăranii muncitori, spune corespondentul, îi îndeamnă către colectivă. Constantin Mafteі, de pildă, în calculul făcut de el a luat drept exemplu pe vecinul său care este colectivist și a văzut că veniturile acestuia, primite pentru munca în gospodăria colectivă, sînt mult mai mari ca ale sale. De aceea, el nu a mai stat pe gînduri și a făcut cerere de intrare în gospodărie. O dată cu el au mai intrat în gospodăria colectivă din Cîndești încă 22 de țărani muncitori".

...Producții mari la hectar și venituri însemnate au obținut și colectiviștii din Sulelia, raionul Murgeni, regiunea Iași. Acestea au convins și pe alți țărani muncitori să intre în gospodăria colectivă. In cursul lunii februarie au mai venit alături de colectiviști încă 65 de familii. Acum gospodăria colectivă numără 509 familii și dispune de o suprafață de teren de peste 2.000 ha, comuna fiind colectivizată în proporție de 92 la sută.

DE LA INTOVARAȘIRE LA GOSPODARIA COLECTIVA

La 2 februarie, anul trecut, 60 de familii, membri ai întovărășirii „Aurel Șețu" satul Fedești, raionul Murgeni, în frunte cu comuniștii Panait Apostol, Neculai Apostol și Toader D. Ioniță au alcătuit o gospodărie colectivă. Numai într-un singur an de activitate, colectiviștii au realizat însemnate succese în muncă. In toamnă, bunăoară, ei au împărțit pentru fiecare zi-muncă cîte 7,50 kg porumb, 3,500 kg grîu, cîte 7,50 lei și alte însemnate produse agricole. Veniturile mari dobîndite de colectiviști i-au convins pe toți cei 260 membri ai întovărășirii să se înscrie în acest an în gospodăria colectivă.

GH. ION

Pregătiri în G.A.S.

● Gospodăriile agricole de stat din regiunea Baia Mare s-au pregătit intens în vederea bunei desfășurări a campaniei de primăvară.

Pînă la sfîrșitul lunii februarie, în aceste unități s-au transportat pe cîmp peste 13.000 tone de îngrășăminte naturale și 40 de tone de îngrășăminte chimice.

In fruntea gospodăriilor de stat care luptă pentru mărirea fertilizării solului se află G.A.S. Dorolț, unde s-au transportat pe tarlale circa 3.000 de tone de bălegar.

Pentru însămînțările din epoca I-a gospodăriile de stat din regiune au condiționat peste 300 de tone de semințe (din care numai G.A.S. Carei 120 de tone).

● In gospodăria de stat Gîrla Mare din regiunea Craiova, s-au transportat la cîmp și s-au împrăștiat 1.290 de tone bălegar și aproape două vagoane și jumătate de must de gunoi de grajd.

● Mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Buzău au început însămînțatul culturilor din epoca I-a. Inainte de însămînțare s-au administrat pe cele 520 de ha peste 4.000 de tone de bălegar și îngrășăminte chimice.

● In gospodăriile de stat Babadag, Topraisar și altele din regiunea Constanța, pregătirile în vederea campaniei de însămînțări de primăvară s-au terminat. La G.A.S. Babadag s-au împrăștiat îngrășăminte organice și chimice pe 628 de ha, (cărîndu-se 970 de tone de bălegar și 116 tone de îngrășăminte fosfatice și azotate.) In vederea asigurării unor semințe de calitate s-au condiționat 93 de tone de semințe. In G.A.S. Topraisar s-au condiționat peste 182 de tone și s-au transportat peste 1.100 de tone de îngrășăminte chimice și organice.

Amendamentele sporesc producția agricolă

ION CHIOREANU
director al Trustului Gostat Baia Mare

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Baia Mare au peste 50 la sută din suprafețele respective situate în raioanele de deal și de munte, unde sînt precipitații multe și soluri cu aciditate ridicată. La G.A.S. Sighet, Livada, Satu-Lung și Arduzel, de exemplu, aciditatea solului este de 4,5—5 pH; la G.A.S. Seini, DoroIț, Odoreu, Satu Mare și Ardud, terenurile se află pe soluri cu 5-5,5 pH, iar gospodăriile de stat Carei și Chereușa au soluri mai puțin acide de 6—6,5 pH.

Cunoscînd aciditatea solurilor din gospodării, conducerea Trustului Gostat a luptat să corecteze favorabil pH-ul, ducîndu-l cît mai aproape de neutru și deci să mărească fertilitatea solului.

In vederea neutralizării acidității solului din gospodăriile enumerate s-au dat îndrumări pentru folosirea substanțelor tampon, bogate în calciu. In acest scop, s-au efectuat, începînd din 1957, experiențe pe loturi demonstrative și s-au întocmit studii valoroase pentru găsirea celui mai rentabil mijloc de mărire a fertilității solului.

Astfel, în gospodăria Livada cu sol de 4,5—5 pH, s-a experimentat aplicarea de amendamente calcaroase sub formă de spumă de var, adusă de la fabrica de zahăr Arad. Experiența s-a efectuat la culturile de grîu și porumb, regimul pluviometric fiind de 650 mm în 1957, 720 mm în 1958. Suprafețele loturilor de experimentare au fost de cîte 13 ha. Aceasta în scopul ca datele obținute să fie cît mai apropiate de condițiile folosirii în producție, iar rentabilitatea aplicării de amendamente să fie socotită la fel ca și în cultura mare.

In 1957, cultura experimentată a fost porumbul de la care s-a obținut 7.000 kg de știuleți la ha față de solul martor, de pe care s-au cules numai 2.900 kg de știuleți. In anii 1958 și 1959 s-au făcut experimentări la cultura grîului obținîndu-se următoarele producții de boabe la hectar: în terenul amendat 1.900 kg și respectiv 2.700 kg față de lotul martor de pe care a rezultat 1.400 kg și respectiv 1.600 kg.

Pe întregul cîmp de experiență s-a aplicat aceeași agrotehnică. Diferența a constat numai în amendarea cu 10 tone spumă de var la ha. Vagonul de spumă de var adus în gospodărie, a costat 740 de lei, ceea ce înseamnă că pentru fiecare hectar amendat s-a cheltuit 740 de lei mai mult decît pe loturile martor.

Făcînd un bilanț între valoarea producției și volumul cheltuielilor la ha, reiese că este cît se poate de rentabil să facem amendarea solurilor ca mijloc de mărire a producției.

La cultura porumbului reiese un beneficiu suplimentar de la lotul amendat de 24.660 de lei față de cel martor (neamendat), iar la grîu beneficiul mediu obținut în doi ani pe solurile amendate este cu 1.560 de lei mai mare decît cel realizat pe solurile neamendate. In calculul respectiv s-a luat 800 de lei tona pentru porumb, iar pentru grîu 1.000 lei pe tonă. Demn de reținut e faptul că aceste rezultate au fost obținute în primul an după aplicarea amendamentelor și că eficiența amendării persistă în următorii 3—4 ani, ceea ce duce la concluzia că rentabilitatea amendării este de două-trei ori mai mare decît cea arătată mai sus.

E necesar să subliniem că spuma de var a dat aci rezultate bune, dar ea trebuie să fie transportată în cantități mari tocmai din Arad. De aceea, conducerea Trustului s-a orientat la folosirea altui amendament mai economicos, adică cu o concentrație mai mare de calciu, baza de aprovizionare fiind mai aproape de gospodăriile care au nevoie de corecția acidității solului.

In acest scop, s-a pornit la acțiunea de identificare de cariere bogate în piatră de var (carbonat de calciu). Cu ajutorul catedrei de pedologie a Institutului agronomic din Cluj, s-a stabilit că piatra de var găsită în satul Buciu, comuna Somcuța este suficient de bogată, conținînd 97 la sută carbonat de calciu. Cu resurse locale, s-a reușit să se amenajeze cariera și o moară cu ciocănele cu toate anexele, încărcatul executîndu-se aproape automat în autobasculante. Cu ajutorul instalațiilor, se reușește să se macine piatra în particule mai mici de 5 mm diametru, — limita superioară a particulelor de amendamente prevăzute de agrochimie. Randamentul zilnic al instalației actuale este încă mic, 20—30 de tone de făină de carbonat de calciu.

Totuși, cheltuielile producerii acestui amendament sînt pe jumătate mai mici decît cele necesare aducerii spumei de var în gospodării.

Incă din campania de toamnă din anul trecut s-a început producerea făinei de piatră de var în cantități vagonabile.

In primele zile ale însămînțărilor de toamnă s-au expediat la gospodării peste 500 de tone de făină de carbonat de calciu, amendîndu-se în medie cu cîte 3—3,5 tone la hectar.

Sarcinile mereu crescînde puse în fața gospodăriilor agricole de stat de Plenara C. C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, au mobilizat în și mai mare măsură cadrele de lucrători din gospodăriile de stat ale regiunii în vederea sporirii producției agricole. Dezvoltarea continuă a șeptelului pentru mărirea producției marfă de lapte, carne, lînă și ouă, obținute cu costuri scăzute se poate asigura numai prin obținerea de furaje ieftine și în special de porumb siloz. Or, numai aplicarea în anul acesta de amendamente pe cele 2300 de ha ce se vor cultiva cu porumb pentru siloz va determina creșterea producției cu circa 13.000 tone, adică un supliment de unități nutritive de peste 2.600.000. Aceasta va însemna aproape 26.000 hl de lapte sau peste 500 tone carne de porc livrate statului, PESTE PLAN. Prin aplicarea de amendamente calcaroase în gospodăriile de stat băimărene se înlătură însă și pericolul de podzolire, se mobilizează și alte elemente ca azotul, fosforul, folositoare agriculturii, se activează microorganismele, mărindu-se cantitatea de humus, se reface structura glomerulară a solului și deci se mărește mult fertilitatea solului.

Avîndu-se în vedere avantajele amendării solurilor cu piatră de var, conducerea Trustului a hotărît să mărească producția anuală a carierii din Somcuța la 1.800 vagoane, cu 100—200 lei vagonul, adus în gospodării. In acest scop, s-a întocmit un deviz în care s-a prevăzut mecanizarea completă a fabricației, pe sistem de snegere-bunchere automate la încărcat și descărcat. Pentru mărirea fertilității terenurilor gospodăriei de stat Sighet se va folosi o carieră din apropiere, astfel ca cheltuielile aferente amendării să nu depășească 250 de lei la hectar.

Se pregătesc pentru muncile agricole de primăvară

O zicală din popor spune: „Ce semeni aceea culegi". Acest proverb e cunoscut foarte bine de țăranii muncitori din comuna Coțofănești, raionul Adjud, regiunea Bacău. De aceea, acum, în prag de primăvară, ei se preocupă temeinic de condiționarea semințelor.

Pentru încercarea puterii de germinație a semințelor, comitetul executiv al sfatului popular comunal (președinte tov. Vasile Șerban) a pregătit 225 probe de germinație la majoritatea culturilor. In afară de acestea s-au trimis din timp 3 probe de semințe la laboratorul de analize din orașul Bacău, iar cele două centre de selecționat semințe din satele Coțofănești și Bîrsana continuă cu pregătirea semințelor.

Pentru sporirea fertilității solului membrii întovărășirilor „Congresul al II-lea al P.M.R.", „M. Eminescu" și „23 August" au cărat la cîmp peste 300 tone îngrășăminte naturale. Merită a fi scoasă în evidență hărnicia țăranilor întovărășiți Gh. Dobre, Frusina Ghiuș și Ion Fudulache care au transportat cantități însemnate de gunoi la cîmp. Din păcate nu același lucru se poate spune despre țăranii muncitori Gh. Petrică, Maria Butu, Ion Tracea etc. care neînțelegînd ce comoară constituie pentru pămînt gunoiul de grajd, îl aruncă la marginea pîrîului Bilea. Procedînd și în anul trecut la fel, țăranii muncitori amintiți în loc să scoată de pe un ha 1.800 kg porumb sau mai mult, ei au obținut doar 700 kg. Acest lucru ar trebui să le dea de gîndit atît lor cît și celorlalți care aruncă gunoiul la rîpă în loc să-l încorporeze în sol.

C. STOICESCU
corespondent

Gospodăria agricolă de Stat Fetești, regiunea Constanța, a dezvoltat mult în ultimii ani creșterea porcilor, ridicînd în acest scop și construcțiile necesare. In fotografie: un aspect de la îngrășătoria de porci a gospodăriei

Foto: C. DUMITRU

Cifre și fapte

● Aplicînd măsurile agrotehnice la cultura grîului, colectiviștii din Hărman au obținut anul trecut, de pe cele 225 ha însămînțate cu această cultură, cîte 3.090 kg grîu la hectar.

● Membrii întovărășirii agricole „Infrățirea" din Tagu, raionul Sărmaș, au prevăzut prin planul de producție ca în acest an fondul de bază al întovărășirii să crească cu încă 49.742 lei. In scopul sporirii avuției comune, întovărășiții și-au propus să planteze pe o suprafață de 2 ha teren neproductiv 640 pomi fructiferi.

● Intovărășiții din satul Bojura, raionul Darabani, au hotărît în adunare generală ca din recolta anului 1960 să contracteze cu statul 15.900 kg grîu, 7.000 kg porumb și 43.500 kg floarea-soarelui.

● In anul care a trecut, colectiviștii din Siliștea Crucii, raionul Băilești, au construit două grajduri pentru adăpostirea a 400 capete vite mari. In acest an ei vor mai construi două pătule, o magazie pentru cereale, o maternitate pentru scroafe și o puiernіță.

● In planul de producție pe acest an, membrii gospodăriei colective „Victoria Muncii" din comuna Voicești, raionul Drăgășani, au prevăzut, între altele, ca în acest an să cultive o suprafață de 28 de ha cu legume și zarzavaturi.

Controlul stupilor

Au venit primele zile calde de primăvară. Stuparul Simion Constantin de la gospodăria colectivă „Octombrie Roșu" din comuna Radu Vodă, regiunea București, așa cum se vede în fotografia de mai sus, face controlul celor 80 de stupi pe care îi are în primire.

Foto: C. DUMITRU

6 noi gospodării colective în regiunea Suceava

In 1959, membrii gospodăriei colective din comuna Cristești, raionul Botoșani, au realizat cu 300 kg grîu, 1.500 kg porumb și 750 kg floarea-soarelui la hectar mai mult decît țăranii muncitori din întovărășirea agricolă din satul învecinat, Coșula.

Gospodăria colectivă din Cristești a dezvoltat mult și creșterea animalelor, obținînd importante venituri bănești. Ca urmare, colectiviștii au primit cantități de produse și sume de bani mai mari ca în 1958.

Aceste succese n-au scăpat din vedere întovărășiților din Coșula. Ei au făcut în ultimele luni vizite atît la gospodăria colectivă din Cristești, cît și la gospodăriile colective din comunele Roma, Vînători și Bălușeni, unde s-au convins pe deplin de avantajele muncii în comun hotărînd să întemeieze și ei la Coșula o gospodărie colectivă. Aceasta a fost inaugurată de curînd. Noua gospodărie colectivă cuprinde 176 de familii cu 350 de hectare.

Noi gospodării colective au luat ființă în ultima vreme și în satele Ripiceni, Fotin, Enescu, Buhăceni și Dîngeni din regiunea Suceava.

Venituri mari bănești din contractări

● 450 KG DE GRIU ȘI 665 KG DE PORUMB CONTRACTATE IN ACEST AN LA FIECARE HA CULTIVAT CU ACESTE CULTURI ● PESTE 3 MILIOANE LEI VENIT BANESC DIN VINZAREA PRODUSELOR CONTRACTATE ● LA ZIUA-MUNCA SE VOR DA ASTFEL 18 LEI.

* *

Cu cîțiva ani în urmă am stat de vorbă cu unii dintre membrii gospodăriei colective „Kirov", raionul Fetești. Am aflat atunci, printre altele, că plata principală la ziua-muncă nu erau banii, ci cerealele. Fiecare își voia podul sau hambarul plin. Cînd aveau nevoie de bani pentru unele cumpărături colectiviștii mergeau să-și valorifice de unul singur produsele primite din gospodărie. In felul acesta, ei pierdeau zile întregi de muncă, irosind totodată bani pentru transport. Astăzi însă, după multe toamne pline de belșug, ca urmare a muncii în gospodăria colectivă, și-au schimbat felul de a gîndi. Acum ei vor aparate de radio, aragaz, mobilă modernă și cîte altele la care nici nu îndrăzneau să viseze altădată. Iată de ce azi ei vor ca cea mai mare parte a valorii unei zile-muncă să o primească în bani. Pentru a satisface această dorință a lor, gospodăria colectivă cunoscînd marile avantaje ale contractărilor de produse cu statul, vinde, în fiecare an, cantități tot mai însemnate de produse agricole-vegetale și animale. Pe această cale se împletesc astfel interesele colectiviștilor cu cele ale statului. In anul trecut, bunăoară, ea a vîndut statului cîte 260 kg grîu, 500 kg porumb și 800 kg floarea-soarelui de pe fiecare hectar cultivat cu aceste plante. A mai predat statului, pe bază de contract, întreaga producție de orez și de sfeclă de zahăr obținută. In afară de acestea, a livrat și mari cantități de lapte, carne, lînă și ouă.

In acest an membrii G.A.C. Kirov au hotărît să sporească și mai mult cantitățile de produse contractate. Astfel, au încheiat contracte pentru 297.601 kg grîu, 453.887 kg porumb, ceea ce revine cîte 450 kg de grîu și 665 kg de porumb de fiecare ha cultivat cu aceste culturi. De asemenea ei au mai contractat 32.150 kg de secară, 11.000 kg orz de primăvară și 7.100 kg fasole.

In afară de cereale, colectiviștii de aici au mai contractat însemnate cantități de produse de plante tehnice. Au încheiat contracte cu statul pentru întreaga recoltă de orez ce o vor obține de pe cele 140 ha (producția medie planificată este de 3.500 kg orez la ha), recolta de sfeclă de zahăr de pe cele 30 ha însămînțate (recolta medie planificată este de 30.000 kg la ha) precum și producția ce o vor obține de pe cele 137 ha de floarea-soarelui.

De asemenea, ca urmare a dezvoltării sectorului zootehnic, G.A.C. Kirov a sporit mult cantitățile de lapte, carne, lînă și ouă conractate cu statul. Ea va vinde în acest an statului 41.600 litri lapte de vacă, 21.000 litri lapte de oaie, peste 23.500 kg carne, 2.796 kg lînă și 62.380 bucăți ouă.

După cum vedem, colectiviștii au contractat cu statul mari cantități de produse. Totuși ei nu se vor mărgini numai la cifrele înscrise în contracte. Luptînd pentru depășirea producțiilor planificate la hectar și pe cap de animal, colectiviștii vor mai putea vinde statului și alte însemnate cantități de recolte și produse din cele obținute peste plan.

Incheind contracte cu statul pentru vînzarea produselor agricole își asigură venituri bune și sigure. Din vînzarea produselor vegetale, de pildă, ei și-au trecut în plan să realizeze peste 2.695.000 lei, iar din valorificarea produselor animaliere peste 461.000 lei. In total, venitul bănesc al gospodăriei, se va ridica la peste 3.687.000 lei. In acest an, datorită acestui fapt, gospodăria va putea să repartizeze la ziua-muncă, în afară de produse și cîte 18 lei bani, adică mai mult cu 5,50 lei decît în anul trecut.

V. CAZACU

Se dezvoltă creșterea animalelor în gospodăriile colective din reg. Constanța

Colectiviștii din regiunea Constanța au analizat în adunările generale care au avut loc recent rezultatele obținute pînă acum în creșterea animalelor și posibilitățile pe care le au pentru dezvoltarea acestui sector aducător de mari venituri. Anul trecut circa 30 la sută din venitul total realizat de gospodăriile colective a provenit din sectorul zootehnic.

Numărul taurinelor și ovinelor din gospodăriile colective a fost mărit în anul 1959 depășindu-se efectivele planificate la suta de hectare. Au fost ridicate peste 1.200 construcții noi, iar pentru buna furajare a animalelor în timpul iernii au fost însilozate mai mult de 400.000 tone porumb siloz. Ca urmare, producțiile obținute au fost mai mari decît în anii precedenți. Gospodăriile colective din Palazu Mare, Viile Noi, Cumpăna, Comana, Cobadin, Cegani, Mihai Viteazu și altele au obținut producții medii de lapte între 2.000 și 3.000 litri de la fiecare vacă. Gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Palazu Mare, spre exemplu, a obținut de la cele aproape 100 vaci o producție medie de peste 3.000 litri lapte.

Gospodăriile colective din regiunea Constanța și-au propus ca în anul acesta să mărească numărul de animale cu încă 17.000 vaci, cu peste 200.000 oi și cu 50.000 porci.

Se va da mai multă atenție creșterii păsărilor, pentru a se ajunge în acest an la cel puțin 500 de păsări la suta de hectare cerealiere.

Pentru dezvoltarea șeptelului, gospodăriile colective din regiune primesc în acest an din partea statului credite în sumă de peste 40 milioane lei, contribuind totodată din fondurile proprii cu aproape 50 milioane lei. Gospodăriile colective din Topraisar, Moșneni și altele au și început să-și cumpere primele vaci din efectivele prevăzute pentru acest an.

Pentru adăpostirea animalelor, urmează a fi construite încă circa 1.300 grajduri, saivane, maternități pentru scroafe, cotețe etc. Mai mult de 30.000 ha. vor fi cultivate cu porumb pentru siloz.

Ingrijirea culturilor forțate în răsadnițe

Pentru a obține recolte sporite și de calitate la legumele forțate în răsadnițe o deosebită atenție trebuie dată și întreținerii acestor culturi. Ingrijind în mod corespunzător legumele forțate, numeroase gospodării agricole de stat și colective obțin an de an producții și venituri însemnate. La G.A.S. Popești-Leordeni, bunăoară, situată în preajma Capitalei au fost recoltate în 1959, de la culturile forțate în răsadniță 14 kg castraveți și 7,5 roșii la m. p.

In cele ce urmează vom vorbi pe scurt despre principalele lucrări de întreținere care trebuie făcute în perioada actuală la culturile forțate în răsadnițe. Mai întîi, este nevoie să asigurăm căldura, lumina și aerul necesare fiecărei plante. Culturile de castraveți, pepeni, ardei, tomate, vinete și ceapă stufat, de pildă, au nevoie ziua de o căldură de 18—25°C, iar noaptea de 16—18° (pentru tomate chiar 14—16°C). Salata, ridichile, mărarul, morcovul, spanacul, conopida și guliile cer ziua o temperatură de 14—15°, iar noaptea de 10—12°C.

Regimul de temperatură arătat se poate asigura prin închiderea și învelirea atentă a tocurilor, umplerea, la nevoie, a potecilor cu bălegar încins, aerisirea de scurtă durată pe timp prea rece, ridicarea rogojinilor pe vreme însorită și a ferestrelor de pe tocuri cînd temperatura din afara răsadnițelor depășește 16—18°C. Trebuie evitată de asemenea și udarea cu apă multă și rece.

Dacă răsadnița se răcește prea de timpuriu, trebuie reîncălzit patul de bălegar prin schimbarea gunoiului de pe poteci cu altul încins și prin introducerea de apă fierbinte în pat.

Pentru asigurarea luminii necesare a culturilor se vor păstra geamurile în permanență curate.

Pînă către 20 martie culturile de legume forțate se udă mai rar, cu apă puțină, călduță, (22—24°C) și numai dimineața. Mai tîrziu, plantele primesc din ce în ce mai multă apă, dată către prînz, sau spre seară pe vreme mai călduroasă. La udare, trebuie evitată stropirea frunzelor plantelor, cu excepția castraveților și dovleceilor. Pe vreme însorită, după fiecare udare a plantelor aflate sub geam culturile se umbresc și se aerisesc.

In răsadnițe prașilele se execută după udări. Cultura de castraveți se prășește superficial și cu multă atenție numai pînă la înrădăcinarea vrejilor principali.

Cam la 2—4 săptămîni de la plantare, culturile de tomate, vinete, castraveți și conopidă, se mulcesc (se acoperă) cu un strat de bălegar putred, gros de 3—4 cm.

Hrănirea suplimentară a legumelor forțate se completează udînd alternativ culturile cu soluții hrănitoare, organice, minerale sau combinate. Ca soluții hrănitoare organice se folosesc: zeama de balegă de vacă (o parte balegă de vacă plus 8 părți apă), zeama de găinaț de păsări (o parte găinaț și 10 părți apă) și în fine, mustul de bălegar (o parte must plus 2 părți apă). Este recomandabil ca soluțiile de îngrășăminte minerale să le folosim astfel: pentru a ajuta creșterea tufelor plantelor utilizăm la început amestecul format din 10 litri apă, 20 g. azotat de amoniu, 20 g. superfosfat și 10 g. sare potasică. Mai tîrziu, în scopul asigurării unei înfloriri și fructificări bogate întrebuințăm amestecul alcătuit din 10 l. apă, 20 g. azotat de amoniu, 40 g. superfosfat și 10 g. sare potasică. Apoi, pentru a asigura creșterea normală a fructelor folosim din nou primul amestec. In prima lună de la plantare, din soluțiile de îngrășăminte arătate se dau cîte 10 l. pe 3 mp; mai tîrziu, cantitatea amintită se întrebuințează numai pentru 1,5 m. p.

Tufele plantelor se formează și se conduc astfel: cei 2 vreji principali ai tufei de castraveți, după ce s-a făcut mușuroitul peste nodul frunzei a 4—5-a, se ciupesc deasupra frunzei a 7—8-a. Lăstarii laterali de pe ei se ciupesc deasupra frunzei a 2-a apărută după fruct; lăstarii care pînă la frunza a 3-a nu au rod, se înlătură în întregime.

Prin copilire și cîrnire, tomatele a căror lăstari se termină cu floare se lasă doar cu 6—7 ciorchini, iar cele cu inflorescențe laterale se lasă cu o tulpină și 3—4 roduri. Tufele tomatelor se leagă pe araci scurți. Cînd tufele plantelor ajung la geam, după umplerea potecilor cu bălegar sau cu paie, se ridică tocurile astfel încît geamurile să se găsească mereu la 4—5 cm. deasupra tufelor.

Săptămînal, culturile — cu excepția celor de salată, mărar, pătrunjel și ceapă stufat — trebuie stropite (fin și mai ales pe dosul frunzelor) cu zeamă bordeleză 0,5—1 la sută și Ecatox 0,05 la sută.

Ing. P. DUMITRU

Colțul legumicultorului

COLECTEAZĂ FIER VECHI

Mii de cetățeni, tineri și vîrstnici, din orașele și satele patriei noastre participă cu entuziasm la acțiunea de aprovizionare a oțelăriilor cu fier vechi. Antrenați de organizațiile de partid, de organizațiile U.T.M. și de deputați ai sfaturilor populare, numeroși muncitori, elevi și pionieri din orașul Iași și din diferite sate și comune ale regiunii ca, de pildă, Costuleni, Blăgești, Vetrișoara, Pocreaca și altele au strîns în ultimele două duminici 120 tone de metal. Asemenea acțiuni au întreprins și brigăzile de muncă patriotică ale minerilor din Valea Jiului care au predat, de la începutul anului și pînă acum, mai mult de 200 tone metal.

Din fierul vechi trimis oțelăriilor peste plan, de la începutul acestui an și pînă la 22 februarie, se poate elabora o cantitate de oțel egală cu cea necesară pentru turnarea pieselor folosite în construcția a peste 6.600 tractoare UTOS—26.

Pacea și coexistența pașnică au cîștigat noi prieteni în Asia

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, tovarășul N. S. Hrușciov, a încheiat vizita sa de bunăvoință în cele patru țări ale Asiei de sud-est: India, Birmania, Indonezia și Afganistanul. Pe drept cuvînt, călătoria șefului guvernului sovietic, în cadrul căreia a străbătut 25.000 km, a fost denumită o călătorie a păcii și prieteniei între popoare. Pretutindeni în țările vizitate, N. S. Hrușciov a fost întîmpinat cu deosebită simpatie și căldură. Intîlnirile entuziaste cu mase uriașe de oameni, schimburile sincere de păreri în cele mai arzătoare probleme internaționale pe care șeful guvernului sovietic le-a avut cu conducătorii țărilor vizitate, tratativele încununate de succes, acordurile încheiate, toate acestea alcătuiesc un bilanț deosebit de rodnic al vizitei făcute, bilanț care se adaugă la eforturile neobosite depuse de Uniunea Sovietică pentru pace și coexistență pașnică.

Multă vreme Asia, acest uriaș continent, a fost socotit o „imensă curte dosnică a lumii", un izvor nesecat de bogății din care colonialiștii își umpleau buzunarele fără fund. Politica țărilor Asiei a fost multă vreme hotărîtă în capitalele stăpînilor colonialiști.

A venit însă vremea în care popoarele din Asia și-au dezdoit spinarea din jugul colonialist și au trecut la vindecarea rănilor adînci lăsate de colonialiști, la lichidarea trecutului de mizerie și asuprire. In lupta pe care o duc pentru întărirea independenței și dezvoltarea economiei țărilor lor, popoarele eliberate de sub robia colonialistă se bucură de toată înțelegerea și de tot sprijinul din partea Uniunii Sovietice și a tuturor celorlalte țări socialiste. Pentru popoarele eliberate din lanțurile colonialismului, ajutorul Uniunii Sovietice constituie — așa cum sublinia N. S. Hrușciov în recenta cuvîntare rostită la mitingul de la Lujniki — un izvor de apă proaspătă, dătătoare de viață. Primind un ajutor dezinteresat, aceste popoare nu-l vor uita niciodată, așa cum un călător nu va uita izvorul curat din care și-a potolit setea.

Comunicatele comune sovieto-indian, sovieto-birman, sovieto-indonezian, ca și cel sovieto-afgan care a fost semnat vineri scot în evidență cît de prețios este pentru țările respective ajutorul acordat de Uniunea Sovietică. După cum se știe, guvernul U.R.S.S. a acordat Indiei un credit în valoare de 1,5 miliarde ruble cu ajutorul căruia vor fi construite și extinse 10 mari întreprinderi industriale. Ajutorul sovietic are o mare însemnătate pentru industrializarea Indiei, pentru întărirea independenței sale. Uniunea Sovietică acordă Indoneziei un credit de 250 milioane dolari, care va fi folosit pentru construirea de obiective industriale, întreprinderi metalurgice, chimice și textile și obiective agricole. De asemenea, guvernul sovietic va livra Indoneziei o instalație pentru cercetări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Important este sprijinul economic pe care Uniunea Sovietică l-a acordat și-l acordă și celorlalte două țări, Birmania și Afganistanul.

Popoarele țărilor respective apreciază din toată inima sprijinul primit din partea Uniunii Sovietice. Ele văd că acest ajutor este îndreptat spre dezvoltarea economiei lor, a culturii lor naționale, în așa fel încît să le dea posibilitatea să înainteze pe calea industrializării și să devină state independente.

Relațiile prieteniei care s-au statornicit și se dezvoltă între U.R.S.S. și tinerele state independente din Orient demonstrează că eforturile imperialiștilor care încearcă să sperie popoarele cu primejdia comunismului, să împiedice dezvoltarea prieteniei și colaborării între aceste state și țările socialiste, sînt zadarnice. Acum, cînd țelul principal al popoarelor din Orient în lupta lor pentru întărirea independenței constă în dezvoltarea economiei naționale și, în primul rînd, în crearea unei industrii naționale, lărgirea continuă a colaborării economice între țările socialiste pe de o parte și țările Asiei, Africii și Americii Latine pe de altă parte, constituie una din condițiile hotărîtoare ale transformării țărilor coloniale înapoiate în trecut în state înaintate și dezvoltate din punct de vedere industrial. In lupta lor împotriva colonialiștilor imperialiști, popoarele din Orient nu sînt singure. Ele au în popoarele țărilor socialiste, în forțele progresiste din lumea întreagă prieteni credincioși și puternici.

Vizita lui N. S. Hrușciov în cele patru țări ale Asiei a oferit în același timp conducătorilor și popoarelor statelor vizitate prilejul de a arăta încă odată cît de mult prețuiesc politica de pace a Uniunii Sovietice, eforturile ei îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, spre dezarmare. Comunicatele comune subliniază că guvernele celor patru țări sprijină propunerea Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală și își exprimă speranța că va putea fi înfăptuită. Totodată, documentele semnate scot în evidență prețuirea de către Uniunea Sovietică a politicii independente, de neparticipare la grupările militare agresive, a guvernelor țărilor vizitate.

Vizita șefului guvernului sovietic în India, Birmania, Indonezia și Afganistan a demonstrat odată în plus mult prietenia tot mai puternică dintre popoarele Uniunii Sovietice și popoarele Orientului pe bazele coexistenței pașnice, hotărîrea comună de a lupta pentru slăbirea continuă a încordării internaționale. In urma acestei vizite a crescut și mai mult în Asia numărul prietenilor păcii și coexistenței pașnice, ceea ce este spre folosul întregii omeniri.

Din practica agriculturii sovietice

O mașină pentru lucrările în răsadnițe

Agregatul se mișcă încet ca o omidă pe de-asupra răsadnițelor, scoțînd pămîntul de anul trecut. In traseul de întoarcere, agregatul încarcă răsadnița cu pămînt proaspăt.

Această mașină specială se numește descărcător — încărcător automat P.P.C.I.-2. Intr-un singur ceas, această mașină descarcă și încarcă peste o sută răsadnițe, înlocuind munca a zeci de oameni.

Incărcătorul — descărcătorul automat este manevrat doar de un singur om și poate fi adaptat atît la amestecarea grămezilor de pămînt cît și a diferitelor soluri, la încărcatul pămîntului, turbei, nisipului etc. în camioane. Fiind acționat cu energie electrică, acest agregat este simplu și foarte economic. Mașina este plasată pe niște roți cu șenile ceea ce face ca presiunea asupra pămîntului să fie redusă. Intrebuințarea P.P.C.I.-2 scade prețul de cost al muncilor de pregătire a răsadnițelor de 2—4 ori.

Constructorii n-au uitat nici faptul că operația însămînțărilor în sere și răsadnițe înglobează un mare volum de muncă. Semănătoarea „S.O.P.-4Z" creată în acest scop însămînțează într-un ceas între 30 și 35 de răsadnițe. Mecanismul ei distribuie cu precizie și foarte ordonat semințele în rînduri, creînd condiții pentru întrebuințarea cea mai adecvată de către plante, a suprafeței din care se alimentează. De pildă, producția ridichilor semănate cu semănătoarea S.O.P.-4 Z crește cu 60 la sută.

Pentru sezonul lucrărilor de seră din perioada 1959—1960, Consiliul Economiei Naționale din regiunea Moscova pregătește un complex experimental din acest gen de mașini pentru experiențele în producție din colhozurile și sovhozurile regiunii.

Utilaj mobil pentru mulsul vacilor

Pe întinsele pășuni ale colhozului lituanian „Ajuolas" din raionul Kaunas paște o mare cireadă de vaci. Se apropie apoi ora mulsului de seară, dar... mulgătoarele nu se văd pe nicăieri, nu se vede pe nicăieri nici un fel de instalații pentru muls...

Dar iată că de locul de pășune se apropie un vehicul. Din el sînt date jos niște tuburi de aluminiu și aparatele de muls. Peste cîteva minute, pe pășune s-a instalat un fel de tabără originală, constituită din mașinile de muls; mulsul de seară începe la ora reglementară...

Utilajul mobil pentru mulsul automat al vacilor în cîmp a fost construit la Institutul lituanian de cercetări științifice pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii.

Acest utilaj, constituit din patru aparate de muls și patru țarcuri pentru animale este transportat demontat, pe o remorcă de tractor. Pentru pregătirea utilajului gata să intre în funcțiune sînt necesare doar cîteva minute. Țarcul este montat din tuburi ușoare de metal. In acest țarc se introduc dintr-odată opt vaci. Capacitatea de lucru a utilajului care este dirijat de o mulgătoare și de tractorist este de 30 de vaci pe oră.

Pensionarii unui colhoz

In ultimii ani, colhozul „40 de ani de la revoluția din Octombrie" din regiunea Stavropol (Kaukazul de nord) a devenit mai mare și mai puternic din punct de vedere economic. Gospodăria lui s-a dezvoltat multilateral. Aici, în afară de culturile cerealiere, se cultivă floarea-soarelui, legume, cartofi. Crescătoria de animale de lapte și de animale pentru carne este bine dezvoltată. De asemenea, este bine dezvoltată și creșterea oilor cu lînă fină. Venitul anual în bani al colhozului a depășit 25 de milioane de ruble, fapt care a permis să se asigure pensii frumoase bătrînilor și invalizilor din colhoz. In acest scop, colhozul a cheltuit în anul acesta o jumătate de milion de ruble. Pensii lunare între 100—200 de ruble fiecare primesc 280 de colhoznici care au vîrsta reglementară precum și invalizii colhozului.

In afară de asta un grup de pensionari care nu au familie locuiesc în casa de bătrîni și dispun de întreținere completă din partea colhozului.

Pentru asigurarea pensiilor, colhozul cheltuiește anual 2 la sută din venitul în bani. In afară de pensie, colhoznicii mai cîștigă sume însemnate muncind — fiecare după puterile sale —. Astfel, unul dintre ciobanii cei mai în vîrstă, pensionarul D. Șepilov, continuă să meargă la păscut cu o turmă de oi; fostul crescător de vite P. Egorov, lucrează acum în calitate de paznic.

Munca sindicală la G. A. S. Leordeni

Cu puțin timp în urmă, la G.A.S. Leordeni, raionul Topoloveni, a avut loc alegerea comitetului sindicatului. Alegerea a prilejuit trecerea în revistă a muncii depuse în gospodărie pentru îndeplinirea sarcinilor de producție și ridicarea nivelului de trai și cultural al muncitorilor și celorlalți salariați. In cursul anului trecut comitetul sindical a ținut numeroase consfătuiri de producție. Totodată numeroși salariați au luat parte la schimburi de experiență organizate în diverse G.A.S.-uri.

Comitetul sindical a dat o atenție deosebită întrecerilor socialiste desfășurate între grupe și muncitori; rezultatele întrecerii au fost popularizate prin gazeta de perete, iar fruntașii la panoul de onoare.

Comitetul sindical a sprijinit în permanență conducerea gospodăriei să analizeze periodic felul cum sînt îndeplinite sarcinile de producție, cum se desfășoară întrecerea socialistă.

Cu ocazia analizelor au fost evidențiați și dați exemplu: muncitori ca Enache Vasile, Postea Dumitru și Vasilica Constantin care în 1959 și-au depășit planul la struguri cu 10.000—15.000 de kg. sau ca Udrea Minodor; acesta a produs cu 270 la sută mai multe fructe decît avea planificat.

Comitetul sindicatului continuă să desfășoare în prezent o muncă și mai rodnică în privința organizării și desfășurării întrecerii socialiste. Acest lucru ne e dovedit de faptul că, folosind la maximum timpul prielnic, muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat Leordeni au terminat încă de la 20 februarie stropirile de iarnă, curățatul pomilor, ascuțitul aracilor ca și confecționarea bulumacilor pentru spalieri. Tot pînă la aceeași dată jumătate din terenul arabil, livezile și viile fuseseră fertilizate cu îngrășăminte naturale și chimice. Intre timp s-a terminat fertilizarea tuturor suprafețelor.

Comitetul sindical a știut să sprijine îndeplinirea sarcinilor de producție printr-o vie activitate cultural-artistică. Brigada artistică de agitație compusă din 15 salariați a prezentat opt programe artistice vizionate de toți salariații. Programele, inspirate din viața și munca gospodăriei, au biciuit moravuri învechite, delăsări în muncă sau deprinderi rele, evidențiind în același timp pe muncitorii, tehnicienii și funcționarii merituoși. Nu trebuie să se creadă însă că înlăturarea deprinderilor rele a fost lăsată numai în seama muncii artistice. Cînd a fost nevoie s-a dus o atentă muncă de educare individuală. Așa s-a procedat cu tînărul mecanic Duță Vasile care căzuse pe panta beției, neglijîndu-și nu numai sarcinile de producție ci și familia. Comunistul Constantin Crăciun, membru în comitetul sindicatului, s-a ocupat îndeaproape de Duță și a reușit să facă din el un om cumpătat. In direcția educării salariaților gospodăriei, activează cu deosebit succes echipa de teatru. Piesa „Chestiuni familiare", de pildă, ce are premiera astăzi, ne indică atît prin titlu cît și prin data prezentării, problema pe care o ridică.

Sub îndrumarea de zi cu zi a organizației de partid, comitetul sindical al G.A.S. Leordeni a acordat o continuă atenție grijii față de om. Grija pentru om a constituit, de altfel, o preocupare nu numai pentru tovarășul Dobeanu Mihai, președintele comitetului sindical ci și pentru tovarășii Francisc Dumitru, director și Ciucă Mircea, organizator de partid. Directorul și organizatorul de partid au sprijinit comitetul de întreprindere să îndeplinească contractul colectiv mai întîi în părțile care se referă la grija față de om.

In privința grijii față de om consiliul și sindicatul gospodăriei au realizări însemnate. Printre aceste realizări se numără amenajarea unor dormitoare confortabile cu o capacitate de peste 300 de locuri și a unei cantine.

Nici colțurile roșii n-au fost uitate. Ele au fost dotate cu o stație de amplificare, 3 aparate de radio, o chitară, un pian, un picup, un acordeon, cinci mese cu piesele respective pentru șah și 2 televizoare.

Anul trecut, 49 de salariați ai gospodăriei și-au petrecut concediile de odihnă la munte ori la mare.

In consfătuirile de producție, ținute recent, muncitorii și tehnicienii gospodăriei și-au luat angajamentul să reducă baremurile de cheltuieli cu 285 000 de lei și să obțină pe această cale cît și prin mărirea producției beneficii peste plan.

I. TERBESCU

Note externe

Pentru început...

La 3 martie a expirat acordul americano-filipinez în domeniul aviației. După cum transmite corespondentul agenției France Presse, guvernul filipinez a hotărît să nu prelungească acest acord, considerîndu-l drept „inechitabil".

Desigur, se vor mira mult generalii americani, strategii din Pentagon de această hotărîre mult prea energică și neașteptată a guvernului filipinez pe care ei s-au obișnuit să nu îl prea ia în serios, dar refuzul este refuz.

Ce anume s-a întîmplat în Filipine, în această țară pe care americanii au denumit-o „o vitrină a lumii libere în Asia"? Intre Washington și Manilla s-au purtat de multă vreme tratative în legătură cu revizuirea acordului cu privire la bazele militare americane de pe teritoriul țării. Autoritățile filipineze au cerut în primul rînd, ca militarii americani din Filipine să se supună legilor locale, adică să nu se bucure de dreptul de exteritorialitate. Bineînțeles că această cerere era dictată de importante considerente economice, autoritățile filipineze constatind îngrijorate faptul că militarii americani și familiile lor fiind scutiți de taxe vamale, scoși de sub imperiul legilor, desfășurau o înfloritoare contrabandă cu produse americane, începînd de la ciorapi de nylon și sfîrșind cu cele mai noi tipuri de automobile.

Dar burghezia filipineză mai este nemulțumită și de faptul că afaceriștii americani exploatează singuri bogățiile naturale ale țării, că puterea capitalului american îi închide propriile ei drumuri spre îmbogățire.

Se pare că hotărîrea pentru anularea acordului a fost luată de guvernul filipinez pentru ca S.U.A. să facă concesiile așteptate. Nu este mai puțin adevărat însă că acesta a trebuit să țină seama și de îngrijorarea crescîndă a maselor largi populare, care știu că transformarea țării într-o bază militară americană le poate aduce numai serioase neplăceri.

Iată de ce această hotărîre a guvernului filipinez întărește suveranitatea țării, a fostei colonii americane. Și este un început care poate să îngrijoreze pe imperialiștii americani.

A călcat cu stîngul...

Călătoria președintelui Eisenhower în America Latină nu s-a desfășurat, de fel, în condițiile pe care le așteptau și pe care le-au trîmbițat înainte reprezentanții presei americane. Dacă ne referim numai la manifestațiile ostile ale studenților din Montevideo, și de faptul că însuși președintele a înghițit o doză de gaze lacrimogene, din cele cu care poliția încerca să împrăștie pe manifestanți, ne dăm seama de întregul „succes" de scenă al acestei călătorii.

De fapt, se poate spune că președintele a călcat cu stîngul chiar de la începutul călătoriei. Și iată de ce: Primul popas Eisenhower l-a făcut în orașul San Juan, centrul administrativ al insulei Porto Rico, stat cu guvernare autonomă, „asociat cu S.U.A.". Dar ghinion. La sosirea lui pe aeroport în loc de flori și urale, președintele a putut fi martorul unei demonstrații patriotice a portoricanilor, care cereau cu glasul și prin pancarte acordarea independenței depline. Chiar și guvernatorul Minoz Marin s-a referit, în cuvîntarea de bun sosit, la „divergențele de opinii" ale portoricanilor în ce privește „uniunea cu S.U.A.".

Ce înseamnă această „uniune"? Pe scurt: salarii cu o treime mai mici de cît cele ale muncitorilor din S.U.A., prețuri cu 50 la sută mai ridicate, populația indigenă nu posedă pămînturi căci 80 la sută din terenurile cultivabile ale insulei aparțin capitalului american, producția de trestie de zahăr este exportată în stare brută în S.U.A. spre paguba economiei portoricane, etc.

In ultimii ani, localnicii se ridică cu tărie împotriva intenției S.U.A. de a crea baze atomice pe teritoriul insulei și pentru lichidarea celor 12 baze militare americane existente.

Oare președintele Eisenhower să nu fi știut nimic despre toate nemulțumirile portoricanilor?

Este greu de crezut. In orice caz, pentru noul popas pe care-l face la reîntoarcerea sa din călătorie, știe la ce să se aștepte.

LUCIAN CURSARU

Cîrdășia Bonn-Madrid o primejdie pentru pace

De curînd guvernul sovietic a remis o notă guvernului de la Bonn în legătură cu acțiunea acestuia de a stabili colaborări militare și de a crea baze militare pe teritoriul Spaniei franchiste.

In nota sa, guvernul sovietic arată că Germania occidentală, prin politica de cîrdășie cu regimul Franco, încalcă în mod grosolan actul de capitulare necondiționată a Germaniei, precum și acordurile aliaților cu privire la Germania. Mai departe, nota subliniază că Germania occidentală își înzestrează armata cu arme rachetă care pot transporta încărcături nucleare și își instruiește cadrele militare în folosirea armei nucleare. De asemenea, caracterul acordului care se pregătește între Germania occidentală și Spania franchistă demonstrează că înarmarea Germaniei occidentale a intrat într-o fază în care cadrul N.A.T.O. și al Uniunii Europei Occidentale devine strîmt pentru ea. Guvernul de la Bonn caută să încalce chiar și unele articole cu privire la controlul asupra înarmării R.F.G. prevăzute în acordul de la Paris.

Nota subliniază că acțiunea întreprinsă de Germania occidentală prin crearea de baze militare în Spania are scopul vădit de a stîrni dezbinări între participanții la tratativele dintre Est și Vest, de a submina activitatea Comitetului celor 10 țări pentru dezarmare. Tratativele dintre Bonn și Madrid dovedesc o dată mai mult că guvernul Germaniei occidentale încearcă să îngreuneze lucrările Conferinței la nivel înalt, că nu dorește însănătoșirea situației în Europa ci, dimpotrivă, înrăutățirea ei.

In legătură cu încălcările grave, săvîrșite de către guvernul de la Bonn, guvernul sovietic a remis o notă și guvernului englez. In această notă, guvernul U.R.S.S. își arată speranța că guvernul englez va face totul pentru a împiedica planurile primejdioase ale Germaniei occidentale. Asemenea note au fost adresate și guvernelor S.U.A. și Franței.

Tratativele dintre Bonn și Madrid ne amintesc de alte tratative de acum 25-26 de ani, pe care le duceau hitleriștii. Și atunci, Uniunea Sovietică a avertizat asupra primejdiei pe care o prezenta pentru omenire politica Germaniei hitleriste. In ciuda tuturor dovezilor concrete, a tuturor faptelor, cercurile conducătoare din țările occidentale nu numai că nu s-au alăturat Uniunii Sovietice pentru a stîrpi încă de la început uneltirile hitleriștilor împotriva păcii, dar chiar le-au încurajat.

Se știe cum s-au desfășurat atunci lucrurile. Hitlerismul a dezlănțuit cel de al doilea război mondial, și a fost zdrobit în propriul său bîrlog. Dar cite suferințe au fost pricinuite popoarelor? Intreaga omenire a fost trecută printr-o adevărată baie de sînge. Au suferit din plin nu numai popoarele Uniunii Sovietice ci și popoarele țărilor occidentale și însuși poporul german.

Cercurile conducătoare de la Bonn și alte cercuri occidentale n-au învățat nimic din experiența amară a istoriei. Alunecînd pe panta politicii revanșarde, conducătorii Bonnului uneltesc din nou împotriva păcii. După cum arată buletinul de presă vest-german „Parlamentarisch Politischer Pressedienst", ministrul de război Strauss „intenționează să declare că membrii N.A.T.O. trebuie să pună la dispoziția R.F.G. pe teritoriul țărilor lor, baze necesare de aprovizionare cu o capacitate de 2,2 milioane tone de diverse materiale".

La rîndul său, corespondentul din Londra al ziarului vest-german „Neue Rhein Zeitung" arată că „reprezentanții englezi în N.A.T.O. au declarat că sînt dispuși ca cei care fac serviciul în Bundeswehr să fie instruiți în Anglia, pentru folosirea armei atomice tactice".

Potrivit unei știri a agenției D.P.A. miniștrii de război ai Germaniei occidentale, Belgiei și Olandei au semnat, la 5 martie, un acord cu privire la fabricarea și achiziționarea în comun a unor avioane americane cu reacție de vînătoare-bombardament.

Neliniștite de uneltirile revanșarzilor germani împotriva păcii, popoarele își întăresc tot mai mult lupta. Milioane de partizani ai păcii din întreaga lume își ridică glasul împotriva uneltitorilor de la Bonn și a sprijinitorilor acestora. In Franța, Anglia, Italia, Germania occidentală etc. au avut loc de curînd mari mitinguri și demonstrații de protest, împotriva creării de baze militare vest-germane în Spania. O mare demonstrație a avut loc în ziua de 5 martie în Anglia, la Essex, (unde se află o bază aeriană militară americană) cerînd interzicerea armelor nucleare. Numeroase ziare engleze își exprimă indignarea față de continuarea înarmării Germaniei occidentale cu arma atomică cu sprijinul puterilor occidentale și în special al Angliei. Ziarul „Sunday Pictorial" se ridică împotriva instruirii militarilor vest-germani în Anglia; iar ziarul „New of World", sub semnătura deputatului laburist R. Edwards, scrie cu indignare împotriva activității desfășurată de militariștii de la Bonn în Spania franchistă.

„Este timpul să se pună capăt acestei situații, în caz contrar, Germania occidentală înzestrată cu arma nucleară, va putea amenința din nou lumea cu războaie îngrozitoare" scrie Edwards. In Germania occidentală a crescut, de asemenea, numărul celor care se ridică împotriva creării de baze militare în Spania. Printre aceștia se află deputați și oameni de cultură, personalități care se bucură de mare influență în rîndul maselor.

Adenauer și adepții săi nu doresc ca conferința la nivel înalt să fie încununată de succes. In ciuda tuturor uneltirilor lor, ei nu vor fi însă în stare să împiedece îmbunătățirea relațiilor internaționale. Puterea popoarelor este mare și ele sînt conștiente de aceasta. Vor face totul pentru ca cioturile care mai stau în calea păcii și a progresului omenirii să fie înlăturate definitiv.

Activitatea asociației sportive „SPICUL" G.A.C. Căzănești lasă de dorit

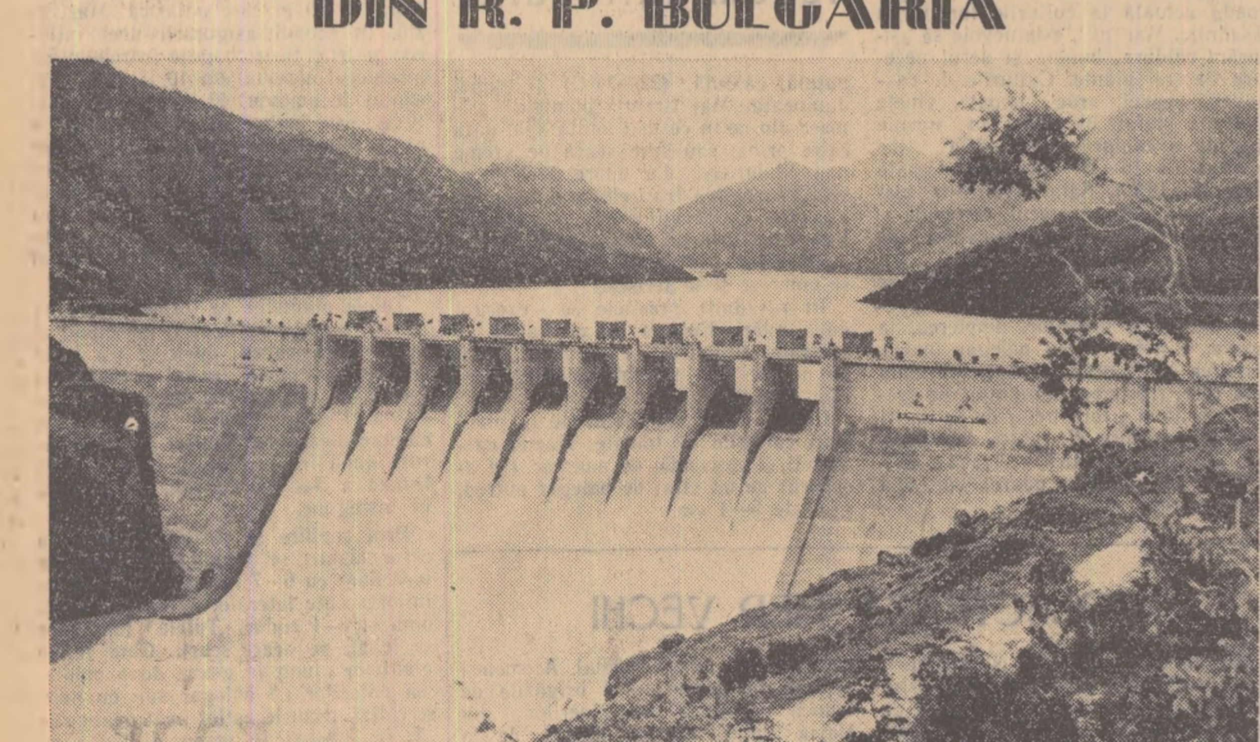
Nu de puține ori am avut prilejul să relevăm frumoasa activitate pe care o desfășoară membrii asociației sportive „Spicul"-G.A.C. Căzănești, care în anul 1958 a ocupat primul loc pe raionul Slobozia la „concursul bilanț" cu premii.

Echipa feminină de handbal în 11 a cucerit, de 3 ori consecutiv, titlul de campioană regională a Spartachiadei de vară, reușind să întreacă o serie de formații din orașele Turnu Măgurele, Oltenița, Călărași și Giurgiu. Formația de fotbal, seniori, a ocupat anul trecut locul 1 în campionatul raional, iar acum activează în campionatul regional, iar echipa de pitici s-a calificat pînă în finala „Cupei regiunii București", care s-a disputat pe stadionul Republicii. De asemenea, membrii asociației sportive „Spicul" din Căzănești au obținut o serie de rezultate bune în anul 1958 și la întrecerile de șah, atletism, ciclism, popice, volei etc.

Colectiviștii din Căzănești se bucurau nespus de mult de succesele repurtate de reprezentanții lor pe terenurile și sălile de sport. Dar, nu același lucru s-a petrecut și anul trecut, cînd membrii asociației sportive „Spicul" au desfășurat o slabă activitate. Conducerea asociației sportive din Căzănești și-a îndreptat atenția anul trecut mai mult spre echipa de fotbal, neglijînd complet celelalte discipline sportive. Dar și în privința bunei desfășurări a activității secției de fotbal n-a existat o preocupare mai mare, fapt care a făcut ca echipa să se comporte mai slab în campionatul regional. Jucătorii n-au venit regulat la antrenamente, iar unii au dat dovadă de vedetism și indisciplină pe teren, cum a fost cazul cu **Iulian Ionescu** și **Claudiu Coțofana**. Deci, n-a existat o preocupare nici în problema educării jucătorilor, ca să aibă o atitudine demnă de un sportiv de tip nou. Aici este o lipsă foarte mare a conducerii asociației sportive ca și a consiliului raional U.C.F.S., care n-a mai analizat de multă vreme activitatea sportivă din Căzănești. De aceea, se impune ca să se convoace de îndată o ședință la care să participe toți membrii asociației sportive și la care să se ia măsurile ce se cuvin pentru a readuce asociația sportivă „Spicul" în rîndurile celor fruntașe, așa cum a fost în anul 1958.

M. LERESCU

DIN R. P. BULGARIA

Vedere generală a barajului Kladenetz

Analiza activității pe 1959 arată că planul de producție pe 1960 poate fi depășit

(Urmare din pag. 1-a)

gospodăriile agricole de stat Costești Vale și Băneasa au obținut producții de 2.391 și, respectiv, 2.364 de kg. de porumb boabe la ha., G.A.S. Toporu și G.A.S. Mavrodin au recoltat în aceleași condiții de climă doar 539 și, respectiv, 452 de kg. de porumb.

Cît privește producția animală, Trustul regional Gostat București a obținut, de asemenea, o serie de succese. Astfel, planul la producția globală de lapte de vacă a fost depășit cu 3 la sută, iar prețul de cost per hl. a fost redus cu 4 lei sub cel planificat. Prețuri de cost sub cele prevăzute în plan au fost realizate la carne de porc și de bovină. Trebuie spus însă că în ceea ce privește producția totală de carne, planul a fost îndeplinit doar în proporție de 92 la sută.

Ca și în cazul producției vegetale, gospodăriile fruntașe care au acordat o mai mare grijă întreținerii animalelor și furajării lor, au obținut rezultate mult superioare mediei pe Trust. Astfel, G.A.S. Dîlga a obținut 3093 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, G.A.S. Periș 3080 de litri, G.A.S. de Troianu 2930 de litri, G.A.S. Andrășești 3687 de litri. Din păcate însă, G.A.S. Slobozia a muls pe cap de vacă furajată cu 1.500 de litri mai puțin lapte decît G.A.S. Andrășești. Ambele gospodării se află în același raion. In aceeași situație una față de cealaltă se află G.A.S. Zimnicele și Pietroșani. Prima a muls de la fiecare vacă cu 1.000 de litri mai puțin decît a doua.

Trebuie subliniat că în fiecare gospodărie mulgătorii fruntași, a căror experiență nu-i suficient de bine extinsă, mulg de la vacile pe care le îngrijesc cantități de lapte ce depășesc cu mult producțiile medii pe unitate. Mareș Nicolae, de pildă, de la G.A.S. Periș a muls în medie de la grupa sa de vaci 4.200 de litri de lapte. Cu aproape 1.200 de litri mai mult decît media pe gospodărie.

Analizînd succesele obținute în 1959, plenara C.C. al P.M.R. din decembrie anul trecut a pus în fața oamenilor muncii sarcina de a îndeplini și depăși prevederile planului de stat pe anul 1960.

Cu ocazia desfășurării planului de producție și a discutării contractului colectiv, oamenii muncii din gospodăriile Trustului regional Gostat București au dezbătut pe larg sarcinile ce le revin, au analizat cu mult spirit de răspundere posibilitățile și rezervele existente pentru ridicarea productivității muncii, realizarea de economii și reducerea prețului de cost. Ei și-au luat însemnate angajamente pentru depășirea sarcinilor de producție pe anul 1960.

Potrivit sarcinilor de plan, gospodăriile agricole de stat din regiunea București trebuie să livreze statului în 1960 cu 12.571 de tone de grîu, 52.280 de tone de porumb, 53.830 de hl. de lapte și 1135 de tone de carne mai mult decît în 1959. In cadrul consfătuirilor de producție, muncitorii și tehnicienii din gospodării și-au luat însă angajamentul să livreze însemnate cantități de produse peste plan. Astfel gospodăriile de stat vor livra nu cu 12.571 ci cu 22.000 de tone mai mult grîu decît în 1959. Producția de lapte-marfă va spori peste plan cu 10.000 de hl., iar cea de porumb cu mai bine de 15.000 de tone. Ca urmare a angajamentelor luate de muncitori și tehnicieni, gospodăriile de stat din regiunea București își vor încheia bilanțul cu beneficii peste plan în valoare de peste 55 de milioane de lei.

Pentru realizarea sarcinilor de plan, cît și a angajamentelor asumate de gospodării au fost luate din timp o serie de măsuri tehnico-organizatorice menite să asigure îndeplinirea ritmică a prevederilor planului și să creeze premisele necesare depășirii acestor prevederi. Astfel, planul de însămînțări de toamnă a fost depășit la toate culturile, iar planul de fertilizare cu îngrășăminte chimice a fost realizat în proporție de 173 la sută. Insămînțările s-au făcut în termene optime, culturile intrînd bine înfrățite în iarnă. După date preliminate, 65 la sută din însămînțări sînt foarte bine înfrățite, 25 la sută bine înfrățite și numai 10 la sută slab înfrățite. Tuturor culturilor li se va asigura îngrășarea suplimentară cu îngrășăminte chimice azotoase.

In vederea însămînțărilor de primăvară s-au făcut ogoare de toamnă pe o suprafață de peste 57.000 de ha., realizîndu-se integral planul.

In scopul obținerii de producții sporite, irigațiile vor fi extinse la peste 13.500 de ha. Acest teren va fi cultivat de brigăzi speciale care au fost deja organizate.

Experiența anului 1959 a arătat că există toate condițiile ca prevederile planului și angajamentele luate să fie îndeplinite și depășite. Este necesar însă ca consiliile gospodăriilor să primească mai mult sprijin din partea comitetelor sindicale pentru popularizarea experienței fruntașilor. Dacă toți muncitorii din unitățile agricole de stat vor obține realizări apropiate de ale fruntașilor, lucru pe deplin posibil, angajamentele luate vor fi considerabil depășite. In același timp e necesar ca și consiliile gospodăriilor să asigure toate măsurile tehnico-organizatorice necesare îndeplinirii planului de producție, creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".